

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΟΧΤΩΒΡΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 290 ΔΡΧ. 200

ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΜΕΤΡΟ

Μόλις το περίπτερο χώθηκε στο έδαφος όλος ο μεσαίωνας βάλθηκε να αλαλάζει: Κίνδυνος για τα κτίρια, κίνδυνος για τους ανθρώπους, μνήσεις και σταμάτημα των εργασιών.

Μια εξαιρετική ατμόσφαιρα για τους σαμποταριστές, ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ, Λαλιώτη και Κ. Καραμανλή, που κάτω από τις επεφημίες του φιλικού τους τύπου ετοιμάζουν ναβάλουν εμπόδια στην συνέχιση του πελώριου και ζωτικής σημασίας αυτού έργου.

Όχι μόνο οι σαμποταριστές και ο μεσαίωνας αλλά και κανένα άλλο τμήμα της αστικής τάξης δεν παρουσίασαν ποτέ στο λαό το ίδιο το έργο. Εδώ και τόσα χρόνια που έχει ξεκινήσει δεν παρουσίασαν ούτε και στους πλατειούς κύκλους των τεχνικών τις δυσκολίες και τα προβλήματα που είχε να λύσει, ενώ κυρίως δεν διαφώτισαν το λαό με ντοκιμαντέρ στις τηλεοράσεις, με συζητήσεις, εκθέσεις και οργανωμένες επισκέψεις στο εργοτάξιο για τη σημασία του για τις τεχνικές του καινοτομίες, για τις μεθοδές του, τελικά για την πάλη με τη φύση που αυτό αντιπροσώπευε. Εδώ φάνηκε όλος ο αντιπαραγωγικός και αντιβιομηχανικός χαρακτήρας της άρχουσας τάξης.

Παρ'όλο που η μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού ήθελε και θέλει πολύ τη συνέχιση αυτού του έργου και παρόλο που αγγύστα υπόμεινε όλα αυτά τα χρόνια τις κυκλοφοριακές ταλαιπωρίες που αυτό συνεπαγόταν, οι σαμποταριστές έστρεφαν τα πυρά τους στους κατασκευαστές δίχως να βρουν σοβαρές αντιστάσεις από την υπόλοιπη αστική τάξη.

Το σχέδιό τους να σταματήσουν ή έστω να καθυστερήσουν το έργο, όπως εφαρμόστηκε στην πράξη από τον Λαλιώτη, στηρίχθηκε σε δύο πράγματα: πρώτο στην καταγγελία του ψηλού κόστους και των παράνομων κερδών που δήθεν επιδιώκουν οι εργολάβοι, δηλαδή στον κλασικό δεξιό αντικαπιταλισμό, και δεύτερο, στα αρχαιολογικά ευρήματα που κατα-

στρέφει η διάνοιξη των σπράγγων.

Και στα δύο αυτά μέτωπα οι σαμποταριστές είχαν αρκετά καλά αποτελέσματα. Ήδη οι διαφορές στο οικονομικό έχουν αποκτήσει εκρηκτική διάσταση με τον Λαλιώτη να ρίχνει αποκλειστικά στους κατασκευαστές την ευθύνη για τις υπερβάσεις από τον αρχικό προϋπολογισμό και όχι στις ατέλειες των μελετών και στις απαιτήσεις των αρχαιολόγων.

Από την άλλη μεριά χάρις σε αυτό τον συνδυασμό αρχαιολογίας και οικονομικού κόστους ακρωτηριάστηκε από το μετρό το κομμάτι Σύνταγμα - Κεραμεικός, ενώ τώρα η Γ' Εφορία Αρχαιοτήτων έχει τόσες απαιτήσεις από το έργο ώστε πρέπει να ανεθωρηθεί σοβαρά ο προϋπολογισμός στο ύψος του Κεραμεικού αν πρόκειται η χάραξη εκεί να αλλάξει πηγαίνοντας στο βάθος των 45 μέτρων για να μη θίξει τους αρχαίους τάφους.

Τώρα το περίπτερο της Πανεπιστημίου μαζί με τους 16 καταστηματαρχες φέρνει στο προσκήνιο

και έναν τρίτο παράγοντα καθυστέρησης, την ασφάλεια των κτιρίων. Εδώ ο Λαλιώτης άφησε ακάλυπτο για τρεις ολόκληρες μέρες την “Αττικό Μετρό” και την κοινοπραξία των κατασκευαστών για να δέχονται τα καταγιστικά πυρά του μεσαίωνα ώστε να φουντώνει η ανησυχία του κόσμου και ύστερα προχώρησε σε επίθεση στους κατασκευαστές λέγοντας ότι είναι αυτοί που ευθύνονται για τα όποια προβλήματα και ότι αυτοί θα πρέπει να πληρώσουν για αυτά. Στην ουσία πάλι επιχειρεί να ανάγει το ζήτημα της ασφάλειας σε ένα ζήτημα οικονομικού κόστους και να συγκρουστεί με τους κατασκευαστές σε αυτό το επίπεδο, ώστε να πετύχει την τόσο ποθητή εμπλοκή και καθυστέρηση.

Προσπαθεί δηλαδή αυτό το υποκείμενο να κάνει τους κατασκευαστές αποκλειστικά υπεύθυνους για κάτι που καμμία δύναμη στον κόσμο δεν θα μπορούσε να προβλέψει: ότι δηλαδή η Πανεπιστημίου είναι γεμάτη σπηλαιώσεις που στο μεγαλύτερο τους μέρος προέρχο-

νται από το σπάσιμο των παράνομων αγωγών που οι εργολάβοι των παρακείμενων κτιρίων άνοιξαν κάτω από το δρόμο. Σε αυτή την επίθεση έχει

αυτόματα δίπλα του και τον άνθρωπο του ΣΥΝ στο ΤΕΕ τον Λιάσκα.

Ασφαλώς ο Λαλιώτης θα αποτολούσε και το σταμάτημα των εργασιών για λόγους ασφάλειας, αλλά δεν είχε μαζί του τον ιδιοκτήτη του έργου δηλαδή τη κρατική “Αττικό Μετρό” και τον πρόεδρό του Κίχηρα με τον οποίο είναι εδώ και καιρό σε σύγκρουση. Η “Αττικό Μετρό” αυτή την κρίσιμη στιγμή στάθηκε στο πλευρό των κατασκευαστών της “Ολυμπιακό Μετρό” εγγυήθηκε την ασφάλεια των κτιρίων και έτσι απέτυχαν τα ασφαλιστικά μέτρα των καταστηματαρχών που τα πατρνάει πολιτικά ο Κ. Καραμανλής, το ψευτοΚΚΕ και νομικά ο ΣΥΝ με τον Ρουπακιώτη και το δικηγορικό σύλλογο.

Φαίνεται όμως ότι το μεγαλύτερο πραχτικό κέρδος για τον σα-

μποταριστή είναι ότι

του δόθηκε η ευκαιρία να εισάγει για πρώτη φορά στην ιστορία του μετρό το αγαπημένο πολιτικό εργαλείο ελέγχου των ρωσόδουλων που λέγεται διακομματική επιτροπή. Ανακοίνωσε λοιπόν στην κορύφωση της κρίσης ότι θα συγκροτηθεί και συγκρότησε αμέσως μια επιτροπή ειδικών που τους υπόδειξαν όλα τα κόμματα, το ΤΕΕ, ο Δήμος της Αθήνας, και το ΕΜΠ. Αυτή η επιτροπή σε τούτη τη φάση απλά έμεινε στην ενημέρωση, αλλά στη συνέχεια μπορεί αν εξελιχθεί σε έναν ελεγκτή, δηλαδή σε ένα “διακομματικό σαμποταριστή” του έργου. Ήδη ο ΣΥΝ ανακοίνωσε ότι “οι καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις της “Αττικό Μετρό” δεν πείθουν κανένα και ότι η σύσκεψη που συγκάλεσε το ΥΠΕΧΩΔΕ πρέπει να οδηγήσει σε συγκεκριμένες αποφάσεις - δεσμεύσεις”, δηλαδή σε συγκεκριμένες αποφάσεις - εμπόδια στην πορεία του έργου.

συνέχεια στη σελ. 6

ΟΜΟΘΥΜΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΡΚΚ

Σάλο ξεσήκωσε στη χώρα μας δημοσίευμα της αγγλικής εφημερίδας Ομπσέρβερ σύμφωνα με το οποίο το ΡΚΚ διατηρεί κέντρα εκπαίδευσης τρομοκρατών στην Ελλάδα σε στενή συνεργασία με τη “17N” και με την κάλυψη στελεχών της ΕΥΠ. Συγκεκριμένα ο Ομπσέρβερ δημοσίευσε στην πρώτη σελίδα της, συνέντευξη ενός Κούρδου, μέλους του ΡΚΚ, του Σέϊντο Χαζάρ, και με δύο άλλα κεντρικά πολιτικά άρθρα της κατάγγειλε την Ελλάδα για κάλυψη των τρομοκρατών και για αντιτούρκικη πολιτική μέσα από την άτυπη συμμαχία της με το ΡΚΚ.

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΟΥ
ΟΜΠΣΕΡΒΕΡ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙ-
ΔΡΑΣΕΙΣ

Ο Χαζάρ μίλησε στη συνέντευξη του για κέντρο εκπαίδευσης βομβιστών του ΡΚΚ στην περιοχή Τριάδα Ευβοίας και για γιάφκα στη Δροσιά Αττικής. Είπε ότι η “17N” βοηθά το ΡΚΚ προστατεύοντας τα κέντρα εκπαίδευσης του στην Ελλάδα, είπε ότι το ΡΚΚ έχει σα στόχο να πλήξει με χημικά όπλα και με βομβιστικές επιθέσεις την Τουρκία, ότι το ΡΚΚ πούλησε στους αντάρτες Ταμίλ της Σρι Λάνκα πυραύλους κατασκευασμένους στην Ελλάδα, ενώ συνεργάζεται και με τη Χαμάς και με γερμανούς νεοναζί. Μίλησε για κάλυψη ΡΚΚ και “17N” από στελέχη της ΚΥΠ και δήλωσε ότι ο ίδιος επέλεξε να αποχωρήσει από αυτό τον τρομοκρατικό στρατό όταν του ζητήθηκε να δολοφονή-

σει αμάχους. Ο Χαζάρ γεννήθηκε στη Στουτγάρδη της Γερμανίας και στη συνέντευξη του άφησε να εννοηθεί ότι πράκτορες της Στάζι του έμαθαν να κατασκευάζει βόμβες. Κλήθηκε στην Ελλάδα από το ΡΚΚ, πριν από 18 μήνες, όπως λέει ο ίδιος. Ο δημοσιογράφος της Ομπσέρβερ τον βρήκε στη Νάξο όπου και του πήρε τη συνέντευξη (το γεγονός ότι αυτός ο δημοσιογράφος ήταν Ινδός έχει, όπως φαίνεται, κάποια ιδιαίτερη σημασία για το σοβινισμό, που αναφέρει με έμφαση την εθνική του ταυτότητα).

Το αποτέλεσμα αυτού του δημοσιεύματος ήταν να γίνουν όλοι έξαλλοι στην Ελλάδα, κυβέρνηση, αντιπολίτευση (μέχρι και ο Κωνσταντόπουλος θύμωσε), πολιτικός

κόσμος, αστικές εφημερίδες, όλους τους έπνιξε το άδικο για αυτή τη βρωμερή ανθελληνική συνωμοσία. Ο γενικός γραμματέας Ενημέρωσης Γιάννης Νικολάου, εκτελώντας χρέη κυβερνητικού εκπροσώπου έκανε δηλώσεις με τις οποίες διάψευσε το δημοσίευμα και ανέφερε ότι εξυπηρετεί τους στόχους της τούρκικης προπαγάνδας, ενώ έκανε λόγο για ομοιότητα του με αποσπάσματα βιβλίου ενός τούρκου συγγραφέα που εκδόθηκε στο ψευδοκράτος του Ντεκτάς. Δήλωσε επίσης ότι σε αντίθεση με την Τουρκία η Ελλάδα «δεν ταξιδεύει με το “εξπρές του μεσονυχτίου”» (Ελευθεροτυπία, 29/9).

συνέχεια στη σελ. 8

ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

Συνάδελφοι μεταλλεργάτες, Η Ζώνη βρίσκεται σήμερα στο πιο κρίσιμο σημείο στην ιστορία της. Αυτό που όλοι νοιώθουμε σαν καθημερινή αγωνία για το μεροκάματο, δείχνει με τον πιο ωμό τρόπο την κρισιμότητα της κατάστασης.

Ούτε το βοήθημα, ούτε το μοίρασμα του μεροκάματου με τήν διακίνηση του 30%, όσο και αν αυτά είναι μια σημαντική ανάσα, δεν μπορούν να δώσουν μια αισιόδοξη προοπτική. Γιατί σαν εργάτες της, έχουμε δέσει τη ζωή μας με τη ζωή και την ανάπτυξη της Ζώνης.

Αν η Ζώνη πεθάνει θα πεθάνουμε και μες. Αν η ζώνη ζήσει θα ζήσουμε μαζί της.

Αυτό είναι το μέλλον μας. Και αυτό πρέπει να πάρουμε στα χέρια μας.

Γιατί ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΣΤΟ ΠΕΡΑΜΑ. Αρκεί να γνωρίζουμε σωστά την κατάσταση, να διατυπώσουμε σωστά τα αιτήματά μας και να παλαίψουμε αποφασιστικά για την υλοποίησή τους.

Συνάδελφοι,

Μια και μονη κατεύθυνση μπορεί να υπάρξει στις σημερινές συνθήκες για την Ζώνη. Να αντέξει και να αναπτυχθεί μέσα στον ανταγωνισμό της παγκόσμιας αγοράς. Εκεί δηλαδή που για χρόνια ολόκληρα μεγαλούργησε, φτιάχνοντας αυτό που ο παγκόσμιος εφοπλισμός ονόμασε "θαύμα του Περάματος". Κάθε άλλη κατεύθυνση σήμερα, που στο όνομα της σύγκρουσης με τον εφοπλισμό, βγάζει την Ζώνη έξω από την παγκόσμια αγορά δεν κάνει τίποτε άλλο από το να βάζει οριστικά την ταφόπλακα στο Λιμάνι.

Μέσα σε αυτόν τον παγκόσμιο ανταγωνισμό η Ζώνη χτυπιέται σήμερα από το υψηλό, σε σχέση με άλλες ανταγωνιστικές χώρες, κόστος, ενώ κυριαρχεί στη γρηγορόδα της επισκευής και στην ποιότητα που αντιστοιχεί σε αυτούς τους χρόνους.

Δύο είναι οι βασικές αιτίες που κάνουν υψηλό το κόστος της επισκευής.

Η μία είναι η έλλειψη εκσυγχρονισμού και η άλλη η έλλειψη κάθε σχεδιασμένης κεντρικής κρατικής πολιτικής για την ναυπηγική βιομηχανία συνολικά.

ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Η ανάπτυξη της Ζώνης στηρίχτηκε τα τελευταία χρόνια σχεδόν αποκλειστικά στο ξεζούμισμα των υψηλά ειδικευμένων εργατών της. Η ανάγκη για μηχανολογικό εκσυγχρονισμό καλύφθηκε σε γενική κατεύθυνση από την εντατικοποίηση των εργατών και από την απαίτηση των εργοδοτών για φτηνό μεροκάματο. Ένα μεγάλο τμήμα εργολάβων, που τους έφτιαχνε ο εφοπλισμός για να σπάει τις τιμές, περνούσε περιστασιακά α-

πό το λιμάνι, άρπαζε ότι μπορούσε χωρίς να ενδιαφέρεται για τον εκσυγχρονισμό της Ζώνης. Ένώ από την άλλη πλευρά, με ελάχιστες εξαιρέσεις, οι προσπάθειες της εργοδοσίας για μείωση του κόστους συγκεντρώνονταν μονόπλευρα στο χτύπημα του μεροκάματου. Έτσι φτάσαμε σε μια κατάσταση που το πραγματικό μεροκάματο στη Ζώνη σήμερα έχει πέσει σημαντικά και παρόλο αυτά το κόστος είναι υψηλό.

Το πιο χοντρό αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι το γεγονός πως η Ζώνη στερείται το πιο βασικό εργαλείο της, που είναι οι δεξαμενές της, ένα πρόβλημα που έπρεπε να είχε λυθεί τουλάχιστον την προηγούμενη 10ετία.

ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΖΗΤΗΜΑ

Ο ΟΛΠ, η Επισκευαστική Ζώνη και τα μεγάλα ναυπηγεία, πέρα από τις ιδιαιτερότητες, αποτελούν μια ενιαία βιομηχανία. Στην πραγματικότητα κανένα από αυτά δεν μπορεί να αναπτυχθεί σε βάρος του άλλου. Χρειάζεται γιαυτό ένας ενιαίος κεντρικός κρατικός συντονισμός και βοήθεια στην ανάπτυξη που ποτέ δεν υπήρξε από καμιά κυβέρνηση στη χώρα. Το μόνο που υπήρξε ήταν μια κρατική πολιτική που στο όνομα των κρατικοποιήσεων, άφησε έξω από τον ευρωπαϊκό εκσυγχρονισμό τα μεγάλα ναυπηγεία και τον ΟΛΠ, ενώ άφησε την ζώνη έρμαιο στα χέρια του κάθε τυχοδιώχτη εργολάβου, η στην φιλοτιμία των εργατών, η σε κάποιες προσπάθειες κάποιου τμήματος της εργοδοσίας.

Από την άλλη μεριά υπήρξε μια συγκεκριμένη γραμμή μέσα στο κράτος αλλά και στο συνδικαλιστικό κίνημα που σαμποτάρισε κάθε προσπάθεια ανάπτυξης σε όλους τους τομείς.

Μέσα στο συνδικάτο μας η γραμμή αυτή που εκφράστηκε από την πλειοψηφία της Διοίκησης και την συνδικαλιστική παράταξη της ΕΣΑΚ, χτύπησε με ιδιαίτερη μανία τον ευρωπαϊκό εκσυγχρονισμό των μεγάλων ναυπηγείων της Ελευσίνας και του Σκαρμαγκακά, ενώ μέσα από τα περιβόητα "26 σημεία" και τις "κινητοποιήσεις" της προηγούμενης περιόδου προσπάθησε να εμποδίσει κάθε πραγματικό μέτρο ανάπτυξης της Ζώνης.

Παράλληλα προπαγάνδισε μια γραμμή που έφερνε σε αντίθεση την Ζώνη με τα ναυπηγεία και τον ΟΛΠ για να διασπάσει έτσι το ενιαίο μέτωπο ανάπτυξης και τους ενιαίους αγώνες που έπρεπε να γίνουν.

Συνάδελφοι,

Σήμερα παρόλα αυτά το τραίνο της ανάπτυξης οπότε και της απασχόλησης ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΧΑΘΕΙ.

Υπάρχουν τρία πράγματα που αν γίνουν για την Ζώνη μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά και να χτυπήσουμε την ανεργία.

Αυτά είναι τα πιο κάτω:

Η ΑΡΣΗ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΤΑΖ

Στις 31 του Δεκέμβρη του 2003 λήγει η απαγόρευση της δρομολόγησης ευρωπαϊκών πλοίων στην ελληνική ακτοπλοία. Λήγει δηλαδή τό ειδικό καθεστώς για την χώρα μας που είχε παρθεί με κοινοτική απόφαση το 1992 και που στόχευε στο να δοθεί ένας χρόνος στην ελληνική ακτοπλοία για να εκσυγχρονήσει τον στόλο της.

Αυτή τη στιγμή κρίνεται αυτό το ζήτημα. Υπάρχει μια κατεύθυνση μέσα στο υπουργείο βιομηχανίας να διατεθεί ένα τεράστιο ποσό ύψους 1 τρις, δρχ. για επιδοτήσεις στους ακτοπλόους με τον όρο να κάνουν νέες κατασκευές ή μεγάλες μετασκευές στην Ελλάδα. Οι επιδοτήσεις αποτελούν μόνιμη πολιτική όλων των ευρωπαϊκών ναυπηγικών κρατών. Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που μέσα στα πλαίσια της αντιβιομηχανικής πολιτικής της δεν κάνει τέτοιες επιδοτήσεις και αυτός είναι ο βασικός λόγος που οι ακτοπλόοι κάνουν τα καράβια τους στο εξωτερικό.

Ο εργατικό κίνημα της Ζώνης αλλά και των ναυπηγείων έχει κάθε λόγο να πιέσει προκειμένου να γίνουν τα καράβια εδώ. Γιατί κάτι τέτοιο θα έβαζε τα ναυπηγεία στο δρόμο της κατασκευής και την Ζώνη στο δρόμο της ανάπτυξης. Πραγματικά κάτι τέτοιο τουλάχιστον για μια πενταετία θα γέμιζε το Πέραμα με δουλειά και θα έδινε τέρμα στην ανεργία.

Όμως και εδώ υπάρχει μια μαύρη γραμμή που πρέπει να ανατραπεί για να προχωρήσουμε μπροστά. Είναι η γραμμή που λέει ότι το καμποτάζ πρέπει να συνεχιστεί. Αυτό το λένε οι αντιευρωπαϊκές δυνάμεις μέσα στην κυβέρνηση και μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα, τόσο στις ναυτεργατικές οργανώσεις όσο και μέσα στο Συνδικάτο μας.

Αυτοί λένε πως αν αρθεί το καμποτάζ τα ευρωπαϊκά ακτοπλοϊκά θα εκτοπίσουν τα ελληνικά και έτσι θα μείνουν άνεργοι οι έλληνες ναυτεργάτες.

Δεν είμαστε εμείς εκείνοι που θα προτείναμε να έχουμε δουλειά πατώντας πάνω σε άνεργους ναυτεργάτες. Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι.

Ο αντιευρωπαϊκός μεσαιώνας προκειμένου να κάνει την μαύρη πολιτική του λέει ψέμματα στους εργάτες και γίνεται εκφραστής των ακτοπλόων σκυλοπνιχτών του Αιγαίου.

Γιατί δεν είναι αλήθεια πως θα μείνουν άνεργοι οι ναυτεργάτες. Το παράδειγμα της Αδριατικής είναι ζωντανό. Εκεί που δέν υπάρ-

Αυτήν την περίοδο παίζεται σε σημαντικό βαθμό το ζήτημα της ανάπτυξης της επισκευαστικής ζώνης του Πειραιά. Μετά τη θετική πορεία των ναυπηγείων, το θέμα της Ζώνης γίνεται τώρα κεντρικό για τη ναυπηγική βιομηχανία της χώρας.

Ο χώρος αυτός έχει μια βασική διαφορά σε σχέση με τα ναυπηγεία. Η διαφορά βρίσκεται στο γεγονός πως ο βασικός σαμποταριστής κάθε ανάπτυξης, το ψευτοΚΚΕ έχει στα χέρια του την σφραγίδα του σωματείου της Ζώνης, του Συνδικάτου μετάλλου.

Μέσα από εκεί το κόμμα αυτό οργανώνει όλες τις προβοκάτσιες του, με στόχο να φρενάρει κάθε μέτρο που μπορεί να βάλει την Ζώνη στο δρόμο της ανάπτυξης.

Όμως στο χώρο αυτό και σαν αντίροπη δύναμη αναπτύσσουν την δράση τους συνδικαλιστές της ΟΑΚΚΕ που μέσα από την μακρόχρονη δράση τους, έχουν κατακτήσει την πλειοψηφία της συνείδησης των εργατών, συνδικαλιστικές θέσεις στο Συνδικάτο και έχουν σε μεγάλο βαθμό εμποδίσει την προβοκατόρικη δράση του σοσιαλφασισμού.

Πατώντας πάνω σε αυτή την πλούσια δράση ο ΕΡΓΑΣ, η συνδικαλιστική δηλαδή παράταξη της Οργάνωσης στη Ζώνη, θα δώσει και τώρα την μάχη για την ανάπτυξη και το χτύπημα της ανεργίας.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια κυκλοφορεί προκήρυξη σε όλο το Λιμάνι, την οποία δημοσιεύουμε παρακάτω. Μέσα από αυτή την προκήρυξη ο αναγνώστης θα καταλάβει όλη τη σημασία της μάχης που μόλις άρχισε.

χει καμποτάζ το ελληνικό ακτοπλοϊκό κεφάλαιο κυριάρχησε ολοκληρωτικά, εκσυγχρόνησαν σε μεγάλο βαθμό τον στόλο του και οι έλληνες ναυτεργάτες δεν έχασαν την δουλειά τους.

Αυτό θα γίνει σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό και στο Αιγαίο.

Από την άλλη πλευρά την συνένεση του καμποτάζ την θέλει η χειρότερη πλευρά των ακτοπλόων εφοπλιστών, αυτών που μέσα από τις προνομιακές σχέσεις που έχουν με τους κάθε φορά υπουργούς ναυτιλίας, βάζουν στις γραμμές τους γνωστούς σκυλοπνιχτές με τεράστια προβλήματα στην ασφάλεια των επιβατών αλλά και στον τουρισμό. Αυτών τα συμφέροντα υποστηρίζει και η πλειοψηφία της διοίκησης του Συνδικάτου, προκειμένου να κάνει την αντιευρωπαϊκή πολιτική του κόμματός της και των άλλων μεσαιωνικών δυνάμεων. Ταυτόχρονα με αυτή την πολιτική γίνεται για μια ακόμη φορά βασικός σαμποταριστής κάθε ανάπτυξης στο Πέραμα.

ΤΟ ΜΗΤΡΩΟ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Αυτό είναι ένα δεύτερο σημαντικό ζήτημα σήμερα για την ανάπτυξη στο Πέραμα.

Στο μητρώο, αν αυτό γίνει, θα γράφονται εκείνοι οι εργοδότες που θα πληρούν ορισμένους όρους από πριν καθορισμένους με νόμο. Που θα έχουν δηλαδή ορισμένα άτομα μόνιμο προσωπικό, ορισμένα τετραγωνικά μέτρα μαγαζί, ορισμένη συνολική ιπδύναμη μηχανημάτων και ορισμένες άλλες προϋποθέσεις που αυτή τη στιγμή συζητούνται.

Αυτοί λοιπόν οι εργοδότες που θα γραφτούν στο μητρώο, θα έχουν το δικαίωμα να παίρνουν κοινοτικές επιδοτήσεις μέσα από ένα ειδικό γραφείο που θα γίνει στην Νομαρχία Πειραιά, στη βάση των κοινοτικών προγραμμάτων για τις

μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Κάτι τέτοιο θα είναι αρκετά σημαντικό, γιατί έτσι όχι μόνο θα μπει φρένο σε κάθε τυχοδιώχτη, αλλά γιατί έτσι δίνεται η δυνατότητα να μειωθεί το κόστος στο ύψος των επιδοτήσεων και να έρθουν καράβια στο Πέραμα.

Και αυτό όμως το σοβαρό μέτρο δεν βρίσκεται στους άμεσους στόχους της πλειοψηφίας της Διοίκησης του Συνδικάτου. Για δύο βασικούς λόγους.

Ο ένας είναι, ότι με την εφαρμογή του μητρώου καταργείται η 9μελής επιτροπή που μέχρι σήμερα έδινε και αφαιρούσε τις άδειες από τους εργοδότες. Σε αυτή την επιτροπή συμμετείχε και η πλειοψηφία της διοίκησης. Έτσι είχε την δυνατότητα να ελέγχει και να εκβιάζει σε σημαντικό βαθμό την εργοδοσία, πράγμα που τώρα θα χάσει με την εφαρμογή του μητρώου.

Ο άλλος είναι πως με τις κοινοτικές επιδοτήσεις χτυπιέται σημαντικά η αντιευρωπαϊκή προπαγάνδα της διοίκησης και η δημαγωγία της πως τάχα η Ε.Ε θέλει να κλείσει την Ζώνη.

συνέχεια στη σελ. 6

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 4.800
Εξαμηνιαία: 2.400

Ο "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" ΖΗΤΗΣΕ ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Στις 15 του Οκτώβρη η δίκη του "Αδέσμευτου Τύπου"

Είχαμε πληροφορήσει τους αναγνώστες μας με παλαιότερο άρθρο στην εφημερίδα μας ότι η οργάνωση μας είχε καταθέσει μηνύσεις εναντίον των εφημερίδων **Ελεύθερος Τύπος** και **Αδέσμευτος Τύπος** για δημοσιεύματα τους κατά την περίοδο των ευρωεκλογών σχετικά με την κοινή εκλογική κάθοδο **ΟΑΚΚΕ-«Ουράνιου Τόξου»** με τα οποία μας αποκαλούσαν «**όργανα των Σκοπίων και της Άγκυρας**» και **προδότες**. Η υπόθεση εναντίον του **Ελεύθερου Τύπου** που ήταν να εκδικαστεί στις 6 Οκτώβρη αναβλήθηκε γιατί τα πρωτοκλασάτα στελέχη του, **Πασαλάρης και Ταμπάκης** που ήταν κατηγορούμενοι επέλεξαν να επιχειρηματολογήσουν υπέρ του συκοφαντικού σχετού τους με την απουσία τους.

Όπως αναφέρεται στο κείμενο της μήνυσης μας ο τρίτος κατηγορούμενος **Χαρδαλιάς**, ισχυριζόταν ότι σαν εκλογικός συνδυασμός συμμετείχαμε σε οργανωμένο σχέδιο **Άγκυρας και Σκοπίων** και ότι αποσκοπούμε στη συσπείρωση **πράκτορων ξένων υπηρεσιών και στοιχείων μειωμένης πατριωτικής συνείδησης**.

Στη δίκη συνήγοροι της **ΟΑΚΚΕ** ήταν οι δικηγόροι **Παπαδάκης** και **Διάκος** ενώ οι μάρτυρες μας ήταν οι: **Δ. Λιθοξόου, Κ. Διακόπουλος** και **Στρατής Μπουρνάζος**. Σαν πολιτικός ενάγων και εκπρόσωπος της **ΟΑΚΚΕ** στη δίκη παρουσιάστηκε ο σ. Η. **Ζαφειρόπουλος**. Με την έναρξη της διαδικασίας ο δικηγόρος του **Ελεύθερου Τύπου** ζήτησε αναβολή γιατί ο **μεν Ταμπάκης** διευθυντής έκδοσης απουσίαζε «σε ταξίδι στην Αμερική όπου συνόδευε τον υπουργό Παιδείας **Αρσένη**», ο δε **Πασαλάρης** «έπασχε από ιλίγγους και εμετούς και βρισκόταν καθηλωμένος στο κρεβάτι». Σε ό,τι αφορά τον **Ταμπάκη** η δικαιολογία του ταξιδιού στην Αμερική δεν μπορούσε να ευσταθήσει γιατί δεν υπήρχε καμία επείγουσα ανάγκη για τον ίδιο να συνοδεύει τον **Αρσένη**, αλλά ούτε και για τον **Αρσένη** να τον συνοδεύει ο **Ταμπάκης**. Έτσι το δικαστήριο επέμεινε στην ασθένεια του **Πασαλάρη** σα λόγο αναβολής γιατί η ασθένεια που καθιστά αδύνατη την προσέλευση του κατηγορούμενου στο δικαστήριο αποτελεί πράγματι λόγο αναβολής. Και σε αυτήν όμως την περίπτωση η αναβολή δεν είναι αναγκαία αφού ο κατηγορούμενος μπορεί να παρασταθεί με τους δικηγόρους του και η δίκη να προχωρήσει.

Ο δικηγόρος του **Ελ. Τύπου** ισχυρίστηκε ότι ο **Πασαλάρης** λόγω του «ιλίγγου» επισκέφτηκε το **NIMITS** δύο μέρες πριν τη δίκη, και του χορηγήθηκε γνωμάτευση για πενταήμερη ανάπαυση. Επει-

δή όμως αυτό μόνο του σαν αποδεικτικό στοιχείο δεν αρκεί για το δικαστήριο, κλήθηκε και ο μάρτυρας ο **Νικόλαος Κόλλιας**, σωφέρ του **Πασαλάρη**, ο οποίος εξήγησε ότι τη μέρα της δίκης, «όπως κάθε πρωί του πήγε τις εφημερίδες, και τον βρήκε στο κρεβάτι σε άσχημη κατάσταση» και ότι «αυτός ο άνθρωπος δεν μπορούσε να κινηθεί».

Οι συνήγοροι της **ΟΑΚΚΕ** και η ίδια η **ΟΑΚΚΕ** σαν πολιτική αγωγή με τον εκπρόσωπό της **Η. Ζαφειρόπουλο** αμφισβήτησε την αλήθεια αυτών των ισχυρισμών. Συγκεκριμένα ο σ. **Ζαφειρόπουλος** και ο δικηγόρος **Παπαδάκης**, είπαν ότι δεν είναι δυνατό ένας αρθρογράφος και πολιτικός σχολιαστής σαν τον **Πασαλάρη** που γράφει κεντρικά πολιτικά άρθρα επικαιρότητας να έγραψε άρθρο το οποίο και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα του **την προηγούμενη ακριβώς ημέρα της δίκης**, σε κατάσταση «ιλίγγου και εμετών». Ο δικηγόρος του **Ελ. Τύπου** ισχυρίστηκε ότι πολλές φορές τα άρθρα αυτά γράφονται από μέρες πριν. Ας ρίξουμε μια ματιά στο άρθρο του **Πασαλάρη** που γράφτηκε «μέρες πριν» και δημοσιεύτηκε την προηγούμενη της δίκης: «**Μετά χαράς διαβάσαμε προχθές στην «Ελευθεροτυπία» μια εξαιρετική έρευνα της Λένας Παγώνη, που έβαλε στον πειρασμό καμιά δεκαριά Έλληνες κροίσους να γίνουν χορηγοί στην Ολυμπιάδα του 2004... Ποικίλες ήταν οι απαντήσεις των μεγιστάνων του πλούτου στην έρευνα αυτή...**» (**Ελ. Τύπος**, 8/10).

Στη συνέχεια ο δικηγόρος **Διάκος** και ο σ. **Ζαφειρόπουλος** αναφέρθηκαν σε τακτική παρακώλυση της διαδικασίας εκ μέρους του **Ελεύθερου Τύπου** που εκδηλώθηκε και στην προανακριτική διαδικασία με την άρνηση των κατηγορούμενων να εμφανιστούν για την απολογία τους αν και είχαν κληθεί, με αποτέλεσμα να παραμείνει η δικογραφία για μεγάλο χρονικό διάστημα στο γραφείο της ανακρίτριας.

Έτσι το δικαστήριο κράτησε την υπόθεση για να ερευνήσει αν ο «ιλίγγος» του **Πασαλάρη** είναι αλήθεια ή απάτη. Τελικά όμως επειδή ούτε το δικαστήριο ούτε εμείς σαν πολιτική αγωγή μπορούσαμε να βρούμε κάποια διαφωτιστικά στοιχεία για την κατάσταση του **Πασαλάρη**, έγινε δεκτή η γνωμάτευση του **NIMITS** και η μαρτυρία του σωφέρ -το γεγονός ότι γιατρός του **NIMITS** χρειάστηκε να αποφανθεί για τον «ιλίγγο και τους εμετούς» του **Πασαλάρη** προκάλεσε την περιέργεια της προέδρου, αλλά η απορία της δεν απαντήθηκε. Και αφού η εισαγγελέας είχε λάβει τη διαβεβαίωση ότι ο «ιλίγγος και οι εμετοί» δε θα συντροφεύουν τον **Πασαλάρη** εφ' όρου ζωής έτσι ώστε να μην μπορέσει ποτέ να εμφανιστεί στο

δικαστήριο, δόθηκε σύντομη αναβολή για τις 7 Νοέμβρη.

Η τακτική της αναβολής με ψέματα που χρησιμοποιούν μαθητές για το σκασιάρχειο τους φανερώνει την αθλιότητα αλλά και την αδυναμία της σοβινιστικής αυτής εφημερίδας να στήσει στο εκτελεστικό απόσπασμα σαν πράκτορες και προδότες την **ΟΑΚΚΕ** και τους εθνικά **Μακεδόνες**. Η βασική αιτία γι' αυτήν την αδυναμία είναι ότι ο σοβινισμός στη χώρα μας αντλεί τη δύναμη του από την κυρίαρχο σοσιαλφασιστικό αντιδραστικό μέτωπο. Αυτό το μέτωπο ακολουθεί πάντα την πολιτική του εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ρώσικης υπερδύναμης. Μπορεί ο **Γκλιγκόροφ** να έχει κάνει χίλιες τοποθετήσεις εναντίον της **Ρωσίας**, όμως η **Ρωσία** δεν έχει τελειώσει ακόμα τα παζάρια της με τη Δημοκρατία της **Μακεδονίας** για την ένταξη στο «ορθόδοξο τόξο» ούτε έχει εξαντλήσει τις δυνατότητες που έχει με τις φιλικές πολιτικές της δυνάμεις μέσα στη χώρα. Πέρα απ' αυτό η **Ευρώπη** δε φαίνεται διατεθειμένη να παίξει για πολύ καιρό ακόμα με το «θιγμένο πατριωτισμό» της **Ελλάδας** σ' αυτό το ζήτημα, αλλά ούτε να δέχεται αβασάνιστα τη φασιστική της πολιτική στο μειονοτικό. Έτσι, ο σοβινισμός τώρα δεν μπορεί να επιδίεται σε εκστρατείες τύπου συλλαλητηρίων για την «ελληνικότητα της **Μακεδονίας**», ούτε σε «κάνιμο μαγισών» με την κατηγορία του «πράκτορα» και του «προδότη».

Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι στις 15 Οκτώβρη θα γίνει και η δίκη μας ενάντια στον **Αδέσμευτο Τύπο**, στο κτίριο 8, αίθουσα 2 και τους καλούμε να έρθουν στα δικαστήρια των **Ευελπίδων**, καθώς και στις 7 Νοέμβρη, για να στηρίξουν τη **ΟΑΚΚΕ** και το «**Ουράνιο Τόξο**» και να δώσουν ένα χτύπημα στους θρασύδειλους σοβινιστές.

Σε ό,τι αφορά τη δίκη της 15 Οκτώβρη ενάντια στον **Αδέσμευτο Τύπο**, θυμίζουμε ότι καταθέσαμε τη μήνυση εναντίον του για δύο δημοσιεύματα ανάλογα με αυτό του **Ε.Τ.** Στο πρώτο με τίτλο «**Κίνηση Ουράνιο Τόξο στην Ελληνική Μακεδονία. 5η Φάλαγγα από φιλοσκοπιανούς**» στο φύλλο της 28.8.1996, αναφέρονταν τα εξής: «**Πέμπτη φάλαγγα στην ελληνική Μακεδονία στήνουν γνωστοί φιλοσκοπιανοί παράγοντες σε συνεργασία με το ΟΑΚΚΕ και με τη βοήθεια ακραίων στοιχείων της μπουσουλμανικής μειονότητας**», «**Το Ουράνιο Τόξο είχε συνεργαστεί στις εκλογές του 1993 με το συνδυασμό «Εμπιστοσύνη» των μπουσουλμάνων τότε βουλευτών Α. Σαδίκ και Α. Φαίκογλου. Ένας νέος γύρος συνεργασίας δεν ήταν φέτος εφικτός, καθώς ο Σαδίκ σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα, ενώ ο Φαίκογλου δεν ενδιαφέρεται για συνεννοήσεις με άλλ-**

λα πρόσωπα. Εκτιμάται πάντως ότι και αυτή τη φορά θα δοθεί ανεπίσημη γραμμή συνεργασίας». Στο δεύτερο της 29.8.1996 με τίτλο «**Επιβεβαίωση του Α.Τ. για το φιλοσκοπιανό ΟΑΚΚΕ**» αναφέρεται: «**Σε ένα πρωτοφανές κείμενο-πέμπτη φάλαγγα κατά του Ελληνισμού και της ακεραιότητας της χώρας επιβεβαιώνονται οι χθεσινές αποκαλύψεις του Α.Τ. καθώς αναφέρονται τα ακόλουθα πρωτοφανή:**».

Γι' αυτά τα δημοσιεύματα ζητάμε την καταδίκη για εξύβριση και συκοφαντική δυσφήμιση. Και στις δύο περιπτώσεις ζητήθηκε η απαγόρευση της καθόδου στις εκλογές του συνδιασμού

της **ΟΑΚΚΕ** και του «**Ουράνιου Τόξου**», τη στιγμή που η **Χρυσή Αυγή** είχε λόγο στη διακομματική με οικουμενική συναίνεση. Θυμίζουμε επίσης ότι και στις δύο περιπτώσεις είχαμε στείλει επιστολές-απάντηση και απαιτήσαμε τη δημοσίευσή τους. Η άρνηση των δύο εφημερίδων να τις δημοσιεύσουν μας οδήγησαν στο δικαστήριο.

Είναι καθήκον μας να προστατεύσουμε το δημοκρατικό δικαίωμα στην πολιτική έκφραση δίνοντας ένα χαστούκι στα κυνηγόσκυλα του σοβινισμού, και καλούμε κάθε προοδευτικό άνθρωπο να ενώσει τις δυνάμεις του μαζί μας σ' αυτό το χτύπημα.

ΘΕΤΙΚΗ Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Η επίσκεψη του πατριάρχη Βαρθολομαίου στην Ελλάδα πέρα από το θρησκευτικό της χαρακτήρα είχε και μια ιδιαίτερη πολιτική σημασία. Η πολιτική της βαρύτητα βρίσκεται στο γεγονός ότι αυτός αναφέρθηκε τόσο στα ζητήματα των ελληνοτουρκικών σχέσεων όσο και σε ζητήματα των μειονοτήτων. Η σημασία της γίνεται ακόμη μεγαλύτερη αν δει κανείς ταυτόχρονα και την πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων το τελευταίο διάστημα.

Ο Βαρθολομαίος αναφερόμενος στα ζητήματα των μειονοτήτων κατά την ομιλία του στη Θεσσαλονίκη είπε: «**ακόμη εξακολουθούν να υπάρχουν σπαθόι φασισμένων πολιτισμικών αντιλήψεων, οι οποίοι θέλουν με τη βία να επιβάλουν τις απόψεις τους σε αυτούς που ανήκουν σε άλλον πολιτισμικό κύκλο... η κοινωνική συνοχή δεν κινδυνεύει από την πολυπολιτισμική σύνθεση των μεγάλων σημερινών κοινωνιών, αλλά: α) από την προσπάθεια της οργανωμένης κρατικής ή υπερκρατικής εξουσίας να αρμοιώσει βιαίως τις μειονότητες (αν και αυτές οι μειονότητες, εντός των κόλπων της Ε.Ε είναι σεβαστές), και β) από την προσπάθεια οργανωμένων μη κρατικών φορέων ή ομάδων να επεκτείνουν βιαίως την πολιτισμική επιρροή τους επί των άλλων**».

Στη συνέχεια αυτός επισκέφθηκε το σπίτι του **Κεμάλ Ατατούρκ** στη Θεσσαλονίκη όπου βρίσκεται και το τουρκικό προξενείο. Στην εκεί ομιλία του αναφέρθηκε «**στην ανάγκη συνύπαρξης των λαών Ελλάδας και Τουρκίας ως την συμπέρουσαν εις αυτούς λύσιν**».

Σε επιβεβαίωση των παραπάνω τοποθετήσεών του ο Βαρθολομαίος επισκέφθηκε την **Εσθήνη**, περιοχή όπου ζει η τουρκική μειονότητα και περιοχή όπου έχουν γίνει βίαια επεισόδια από φασιστικές συμμορίες σε βάρος μελών της μειονότητας. Στην πόλη αυτή συναντήθηκε με το μωφτή της **Εσθήνης**, όσο και με τους μωφτήδες της **Κομοτηνής** και της **Αλεξανδρούπολης**. Μετά τον ασπασμό του με το μωφτή της **Εσθήνης** τόνισε για μια ακόμη φορά «**ότι είναι εφικτή η ειρηνική συμβίωση χριστιανών και μπουσουλμάνων**».

Ο πατριάρχης λοιπόν έκανε σοβαρή πολιτική επέμβαση πάνω στα ζητήματα των ελληνοτουρκικών σχέσεων αλλά και των ζητημάτων των τουρκικής μειονότητας της **Θράκης** και μάλιστα πήρε θέση στην κατεύθυνση της ειρήνης με την **Τουρκία**. Οι τοποθετήσεις αυτές του Βαρθολομαίου θα έπρεπε να ξεσήκωναν θύελλα διαμαρτυριών. Παρόλα αυτά φαίνεται ότι το Πατριαρχείο έχει τόσο ισχυρούς δεσμούς και τόσο μεγάλη επιρροή στην αστική τάξη, ώστε τουλάχιστον για το διάστημα που ήταν εδώ και που έκανε αυτές τις πολύ προοδευτικές κινήσεις δεν συνάντησε καμιά αντίδραση. Όμως όπως φαίνεται αυτές οι ενέργειες δεν θα μπορούσαν να περάσουν έτσι. Δεν θα ήταν δυνατόν οι ρωσόδουλοι σε αυτή τη χώρα να άρνησαν τον πατριάρχη να διακηρύσει την ελληνοτουρκική φιλία χωρίς να τον χτυπήσουν. Ήδη τις τελευταίες μέρες η «**Αθηναϊκή**» έχει ξεκινήσει έναν πόλεμο εναντίον του, κατηγορώντας τον από τη μια για διαίρεση της ορθοδοξίας, εξαιτίας της αντίθεσής του με το γκαγκεμπίτη πατριάρχη **Αλέξιο** της **Ρωσίας** και με των **Ιεροσολύμων** **Διόδωρο**, όσο και για την «**εκδίωξη**» του **Ιακώβου** από την αρχιεπισκοπή **Βορείου και Νοτίου Αμερικής**. Από την άλλη μεριά τον κατηγορεί για φιλότουρκο με βάση της παραπάνω θέσεις του. Αυτό που φαίνεται είναι ότι τελικά ο Βαρθολομαίος αφού δεν βρίσκεται στο μέταπο του «**ορθόδοξο τόξου**» που έχει επικρατήσει του τη **Ρωσία**. Θα δέχεται όλο και περισσότερα πυρά από τη φασιστική ρωσόφιλη ορθοδοξία.

ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΛΙΑΝΗ

Μέτωπο Προεδρικών-Λαλιώτη

Τελικά αυτό το γύναιο η Λιάνη δεν πέθανε πολιτικά. Αυτό δεν οφείλεται τόσο στο γεμάτο φιλοδοξία πείσμα της όσο στις πολιτικές φράξιες του ΠΑΣΟΚ που βρίσκονται πίσω της και πίσω από το βιβλίο της που πρόσφατα κυκλοφόρησε. Αντίθετα από ότι λέγεται αυτό το βιβλίο δεν είναι μια απλή οικονομική επιχείρηση ή μιας περιορισμένης κλίμακας επιχείρηση ατομικής πολιτικής

επιβίωσης της ίδιας της Λιάνης, αλλά η πολιτική πλατφόρμα της λεγόμενης προεδρικής φράξιας και το μέτωπό της με όλα τα αντιδραστικά ρεύματα του ΠΑΣΟΚ. Η αθλιότητα των προεδρικών έγκειται στο ότι ξεδιπλώνουν την πολιτική τους πλατφόρμα μέσα από την κρεβατοκάμαρα ενός αταίριαστου και κομικού ζευγαριού και μέσα από εξομολογήσεις που σκεπάζουν με αρώματα τη μυρωδιά ενός νεκροτομείου.

Αυτή είναι μια παραχώρηση που γίνεται στην Λιάνη προκειμένου να λειτουργήσει σαν φορέας και εκφραστής της πολιτικής διαθήκης του Παπανδρέου.

ΕΝΑΣ ΠΡΑΧΤΟΡΑΣ ΔΕΝ ΑΦΗΝΕΙ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ασφαλώς ένας πράχτορας βεληνεκούς σαν τον Παπανδρέου δεν θα άφηνε ποτέ την πολιτική του διαθήκη στα χέρια κανενός προς ανακοίνωση. Η ταχτική του ήταν να χύνει δηλητήριο συστηματικά για χρόνια μέσα στο κόμμα που ηγεμόνευε και διέφθειρε, να χύνει δηλητήριο σ' όλη τη χώρα και παράλληλα να κατασκευάζει μερικούς ελάχιστους πιστούς, έμπειρους και διπλοπρόσωπους όσο και ο ίδιος, συνεχιστές της βρώμικης στρατηγικής του. Τέτοιος είναι κύρια ο Λαλιώτης και ύστερα ο Σκανδαλίδης.

Αυτού του είδους οι αληθινοί εκτελεστές της πολιτικής διαθήκης του Παπανδρέου ποτέ δεν θα εκτείθονταν δένοντας την πολιτική τους ύπαρξη με ένα ηθικά καταδικασμένο στη συνείδηση των πλατειών μαζών και απομονωμένο πολιτικά στοιχείο σαν την Λιάνη.

Εκείνο που θα έκαναν, και το κάνουν τώρα, είναι να αφήσουν τους προεδρικούς και τη Λιάνη να γράψουν και να ανακοινώσουν μια διαθήκη που τους συμφέρει στη δοσμένη πολιτική φάση. Είναι πραγματικά χαρακτηριστικός της διπλοπροσωπίας τους, ο τρόπος με τον οποίο οι λαλιωτικοί περάσανε από τη μάξιμουμ σύγκρουση με τους προεδρικούς σε συμμαχία μαζί τους.

ΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΩΝ

Θυμόμαστε ότι όταν ανέβηκε ο Σημίτης στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ οι προεδρικοί αποδώσανε τη νίκη του οπότε και τη δική τους συντριβή στον Λαλιώτη που τους πούλησε, που πούλησε δηλαδή την εντολή Παπανδρέου και αντί να ψηφίσει Τσοχατζόπουλο στην κρίσιμη ψηφοφορία ψήφισε Σημίτη. Σε αυτόν άλλωστε είχαν αποδώσει προηγούμενα και τη διαρροή των φωτογραφιών της Λιάνης. Έτσι προχώρησαν σε μια καμπάνια αντεκδίκησης που κορυφώθηκε με ένα άρθρο καταγγελίας του Λαλιώτη εφ' όλης της ύλης, στο περιοδικό ΟΙ, άρθρο που ανάμεσα στα άλλα αποκάλυπτε και την ομοφυλοφιλία του. Φαίνεται ότι η οργή των προεδρικών πρόκυψε κυρίως από το γεγονός ότι αυτοί δέχτηκαν την παραίτηση Παπανδρέου από την πρωθυπουργία προφανώς αφού ο Λαλιώτης τους εγγυήθηκε ότι θα συμμαχούσε μαζί τους ενάντια στον Σημίτη.

Όμως οι προεδρικοί, όπως όλες οι σοβινιστικές φράξιες του ΠΑΣΟΚ δεν έχουν χαρακτήρα και δέχονται πάντα να παίζουν το αγαπημένο και αλάνθαστο παιχνίδι των "ρώσων" λαλιωτικών, δηλαδή το παιχνίδι του κεντρισμού. Οι "ρώσοι" ακολουθούν πάντα την ίδια ταχτική στο ΠΑΣΟΚ, ταχτική που τους δίδαξε ο Παπανδρέου: Συμμαχία με τους ευρωπαϊστές ενάντια στους σοβινιστές, συμμαχία με τους σοβινιστές ενάντια στους ευρωπαϊστές.

Στο συνέδριο και ως τα σήμερα για να εκκαθαρίσουν τους σοβινιστές, που είχαν τη μεγαλύτερη δύναμη στον κομματικό μηχανισμό, και για να ανοίξουν το δρόμο στο Συνασπισμό να χωθεί στο ΠΑΣΟΚ, οι λαλιωτικοί χρησιμοποιούν την σημερινή φράξια, ταυτόχρονα για να εμποδίσουν τους σημερινούς να εφαρμόζουν τη δικιά τους ευρωπαϊκή στρατηγική διατηρούν σταθερά τα σαμποταριστικά τους μέτωπα με τους σοβινιστές και το ψευτοΚΚΕ (μέτωπα αγροτών - καθηγητών, αντιτουρκική εξωτερική πολιτική).

Αυτή η ταχτική εκδηλώνεται και εδώ με την "κατά Μιμή διαθήκη του Παπανδρέου".

ΚΥΡΙΟΣ ΕΧΘΡΟΣ Ο ΣΗΜΙΤΗΣ

Το πολιτικό κέντρο του βιβλίου και της "διαθήκης" βρίσκεται στη στάση του Παπανδρέου απέναντι στον Σημίτη. Σύμφωνα με αυτή ο Σημίτης είναι σαφώς ο κύριος εσωκομματικός εχθρός για καθαρά πολιτικούς λόγους και όχι για λόγους προσωπικούς και αφηρημένης πάλης για την εξουσία όπως γίνεται με όλους τους άλλους ηγέ-

τες φραξιών μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Αυτό οφείλεται στο ότι ο Σημίτης σύμφωνα με τον Παπανδρέου είναι "αμιγώς ευρωπαϊστής χωρίς θεώρηση του βαλκανικού και μεσογειακού ρόλου της Ελλάδας", οι θέσεις του στα εθνικά θέματα είναι "αφελείς και επικίνδυνες" ενώ η εσωτερική του διαχειριστική γραμμή είναι "αρεστή στα ΜΜΕ σαν τεχνοκρατική". Ένα τέτοιος εχθρός δεν πρέπει ποτέ να γίνει

διάδοχος και αρχηγός του ΠΑΣΟΚ. Έτσι λοιπόν ο Παπανδρέου απαιτεί λίγο πριν το θάνατό του από τον Λιβάνη (τον ηγέτη των προεδρικών) και τον Λαλιώτη μόνο ένα πράγμα "να μην εκλεγεί ο Σημίτης".

Αυτή η απαίτηση του Παπανδρέου θα ήταν δίχως πολιτική ισχύ και όλη η διαθήκη θα κατέρρεε στο κέντρο της εάν ο ένας από τους δύο μάρτυρες που μπορούσαν να βεβαιώσουν την αλήθεια της και πιο πολύ, ο υποτίθεται δικός του Λαλιώτης, την διέψευθε. Αλλά ο Λαλιώτης δεν την διέψευσε, ούτε άμεσα, ούτε έμμεσα, αφού αρνήθηκε να σχολιάσει το βιβλίο της Λιάνης δίνοντας έτσι στην διαθήκη την απαραίτητη πολιτική κάλυψη. Ασφαλώς αυτή κάλυψη θα ήταν δοσμένη πριν από την έκδοση της "διαθήκης" αφού σε αυτή ο Λαλιώτης εξασφαλίζει μια εξαιρετική θέση, στην πραγματικότητα την πιο ψηλή θέση στο πάνθεο των διάδοχων.

ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ Ο ΛΑΛΙΩΤΗΣ

Έτσι λοιπόν ο Λαλιώτης χαρακτηρίζεται στο βιβλίο σαν το "πνευματικό παιδί του Ανδρέα" δηλαδή ο πραγματικός διάδοχος. Αυτή η διατύπωση υπερκαλύπτει όλες τις συγκρούσεις του με τον Α. Παπανδρέου και τις αποκαλύπτει σαν αυτό που πραγματικά ήταν: φαινομενικές.

Ο Λαλιώτης δεν συγκρούστηκε ποτέ με τον Παπανδρέου αλλά με εκείνο που ο Παπανδρέου προσποιούνταν ότι ήταν. Ο Παπανδρέου εμφανιζόταν πάντα σαν εκφραστής των αληθινών του επικίνδυνων εχθρών μέσα στο ΠΑΣΟΚ, που ήταν οι αυτοδυναμικοί εθνικιστές (προεδρικοί, Τσοχατζόπουλος, Αρσένης και κυρίως ο Κουτσόγιωργας), και άφηνε τον Λαλιώτη να τους χτυπάει σε μέτωπο με τον Σημίτη.

Ολάκερη η κεντρική πολιτική του Λαλιώτη και του ίδιου του Α. Παπανδρέου καλύπτεται στο βιβλίο της Λιάνης με τις εξής φράσεις: "Στο πρόσωπο του Λαλιώτη ο Παπανδρέου έβλεπε τα συν και τα πλην τις αρετές και τις αδυναμίες, τα όνειρα και τα αδιέξοδα αυτής της γενιάς.

Δεν είναι λοιπόν περίεργο ότι ο Λαλιώτης καθιερώθηκε στην λεγόμενη ιστορική τρούικα".

Λίγο παρακάτω αυτή η σχέση αναγνωρίζεται σαν αντιφατική αλλά με θαυμασμό ενώ τελικά ο Λαλιώτης ξεπλένεται ολότελα από την προδοσία του απέναντι στους προεδρικούς μέσα από το εξής πολύ χαρακτηριστικό απόσπασμα: "Η τελευταία τους πολιτική συνάντηση (του Α. Παπανδρέου και του Λαλιώτη) είχε ένα μεγαλείο, παρά την τραγικότητα των στιγμών, ένα μεγαλείο που καθοριζόταν από αυτή τους τη σχέση, από το δικό τους κώδικα επικοινωνίας, ίσως και από τους εφραπτόμενους κύκλους σύγκρουσης και αγάπης.

Ήταν στο Ωνάσειο, την επομένη της παραίτησης του Ανδρέα. Αυτός είχε παραιτηθεί. Έφυγε. Από τη στιγμή που παραιτήθηκε, το γνώριζε πως έφυγε, ο κύκλος έκλεινε. Ο Κ. Λαλιώτης βρισκόταν στη μέση ενός δρόμου. Και πλησίαζε ένα σταυροδρόμι. Μπροστά του είχε μια οριακή επιλογή. Ο Ανδρέας τον κοίταξε. Ήταν αδύναμος και ψυχολογικά πεσμένος. Με φωνή που μόλις ακουγόταν του είπε: "Κώστα, δεν θέλω να παρέμβω, είναι βεβαίως δικαίωμά σου να κάνεις αυτό που πιστεύεις. Θα επιθυμούσα πάντως αν βεβαίως δεν είχες αντίρρηση, να βοηθήσεις να μην εκλεγεί ο Σημίτης".

Τον κοίταξε αμήχανα.

Απάντησε: "Εντάξει Πρόεδρε θα το δω".

Ο Ανδρέας ζήτησε, μάλλον είχε ζητήσει λίγο πριν το ίδιο και από έναν άλλο του φίλο και συνεργάτη. Το ζήτησε από αυτούς τους δύο μόνο. Ο άλλος, (ο Λιβάνης) στην ψηφοφορία και τη διαδικασία εκλογής πρωθυπουργού έπραξε ότι του είχε ζητήσει ο Ανδρέας. Ο Κ. Λαλιώτης ψήφισε τον Κ. Σημίτη, γιατί έτσι έκρινε πως έπρεπε να πράξει. Μα δεν θα πιστέψω ποτέ πως αδίκησε τον Ανδρέα και τη σχέση τους, κρύβοντάς του την αλήθεια. Είτε επέλεξε άλλη μια "κόντρα", αλλά αυτή τη φορά με διαφορετικούς όρους, αφού ο χρόνος έφυγε, δεν επέτρεπε το "παιχνίδι" του ζεστού και του κρύου. Είτε είχε κάνει την επιλογή του και δεν θα διανοούνταν σε καμιά περίπτωση να τον κακοκαρδίσει, να τον πληγώ-

σει".

Αυτό το κομμάτι μπορεί να τόχει γράψει μόνο ένα τσιράκι του Λαλιώτη ή και ο ίδιος. Ο κεντρισμός είναι το να ενώνει κανείς τα αντίθετα με εξωτερικό τρόπο, να είναι δηλαδή κάποιος ταυτόχρονα και το ένα και το άλλο, και με τους μεν, και με τους δε. Αυτό σημαίνει η "σύγκρουση και η αγάπη" το "ζεστό και το κρύο", η "προδοσία δίχως να πληγώνεις".

Νάτη λοιπόν η αθλιότητα των σοβινιστών της προεδρικής ομάδας. Για να εξασφαλίσουν τη δικιά τους πολιτική επιβίωση δίνουν συγχωροχάρτι στο Λαλιώτη για την προδοσία του '96 και αποδέχονται ταυτόχρονα τη δική του ηγεμονία στο αντισημιτικό μέτωπο που θα ενεργοποιηθεί δραστήρια αν η ευρωπαϊκή φράξια Σημίτη πιστέψει σ' αλήθεια ότι μπορεί να αντισταθεί στους Λαλιωτικούς και να κυβερνήσει δίχως αυτούς σε ηγεμονικό ρόλο ή ακόμα περισσότερο ενάντια σ' αυτούς.

Έχουμε λοιπόν λόγους να πιστεύουμε ότι το βιβλίο αυτό βγαίνει σε μια στιγμή που οι φράξιες των εθνικιστών (Προεδρικών, Αρσένη, Τσοχατζόπουλου) έχουν αδυνατίσει αρκετά μέσα στο ΠΑΣΟΚ κάτω από τα συνδυασμένα πυρά των ευρωπαϊκών και των "ρώσων" και όπου όλο και περισσότερο αρχίζει να μπαίνει στην ημερήσια διάταξη η σύγκρουση μέσα στους κόλπους αυτού του νικηφόρου μετώπου. Η αντίθεση ανάμεσα στη Βάσω Παπανδρέου και τον Λαλιώτη, που σηματοδοτεί την προσπάθεια του δεύτερου να σταματήσει κάθε βιομηχανική ανάπτυξη και να προωθηθεί τις θέσεις του Κόκκαλη, εκφράζει καλύτερα από κάθε τι άλλο τη νέα φάση.

Σε πολιτικό επίπεδο η φάση αυτή σηματοδοτείται από το πολυπόθητο μέτωπο των λαλιωτικών με τον ΣΥΝ στο οποίο σέρνονται και οι αυτοδυναμικοί και οι ευρωπαίοι και το οποίο θα σημαίνει τελικά, αν πραγματοποιηθεί απόλυτη κυριαρχία των "ρώσων" μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Σε έναν τέτοιο πόλεμο οι "ρώσοι" χρειάζονται πολύ το παλιό, δοκιμασμένο και στρατηγικό τους μέτωπο με τους αδυνατισμένους και δίχως αρχές εθνικιστές. Η πλατφόρμα αυτού του μετώπου είναι το βιβλίο ενός γυναιου.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ-
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗ
ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΛΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ

Να περιφρουρήσουμε το εργατικό μεροκάματο

Ο λεγόμενος κοινωνικός διάλογος έχει φτάσει σήμερα στο πιο ουσιαστικό του σημείο. Στο να βρεί δηλαδή τις πιο ανώδυνες μέθοδοι για να επιβάλει την κατάργηση του δωρου, χειροτερεύοντας ακόμα πιο πολύ την ήδη εξασθενωμένη θέση της εργατικής τάξης. Γιατί στην πραγματικότητα η «ελαστικοποίηση» του ωράριου εργασίας, σε συνδυασμό με την αύξηση του ποσοστού της μερικής απασχόλησης, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να χτυπάει το εργατικό μεροκάματο.

Η μέθοδος είναι απλή.

Σήμερα ένα μεγάλο μέρος του εργατικού εισοδήματος καλύπτεται από τις υπερωρίες. Λόγω του χαμηλού μεροκάματου, οι υπερωρίες στην πραγματικότητα αποτελούν την μοναδική διέξοδο για μιά στοιχειώδη ανθρώπινη ζωή για τους εργάτες. Μια ζωή βέβαια που ανταλλάσσεται με ατέλειωτες ώρες στην παραγωγή που όχι μόνο φθείρουν τη σωματική υγεία του εργάτη, αλλά του στερούν κάθε δυνατότητα κοινωνικής ή πολιτιστικής δράσης. Και αυτό βέβαια είναι ότι χειρότερο. Όμως μέσα στις σημερινές συνθήκες κάθε κόσμος των υπερωριών που δεν συνοδεύεται με αύξηση του μεροκάματου δεν κάνει τίποτα άλλο από το να μεγαλώνει την πείνα και την εξαθλίωση στην εργατική οικογένεια να στερεί δηλαδή τους στοιχειώδους όρους της φυσικής της ύπαρξης.

Η ελαστικοποίηση του ωράριου κάνει ακριβώς αυτό. Ο εργοδότης για ένα χρονικό διάστημα, που συζητιέται από 6 έως 9 μήνες, θα έχει το δικαίωμα να ανεβάζει τον ημερήσιο χρόνο εργασίας πάνω από το δωρο χωρίς να πληρώνει υπερωρία, με την υποχρέωση το υπόλοιπο χρονικό διάστημα να μειώνει αντίστοιχα τον ημερήσιο χρόνο εργασίας, καλύπτοντας συνολικά μέσα στον χρόνο το εβδομαδιαίο 40ωρο.

Με την μέθοδο αυτή καταργείται τελείως η υπερωρία για εκείνα τα εργοστάσια που έχουν σε μερικές χρονικές περιόδους αυξημένες ανάγκες στην παραγωγή τους. Όμως δεν είναι μόνο αυτό.

Και σε αυτές τις βιομηχανίες που δουλεύουν όλο τον χρόνο υπερωρία, για το χρονικό διάστημα που θα μειώνεται το δωρο θα έχουν την δυνατότητα με την αύξηση που συζητιέται της μερικής απασχόλησης, από 10% που είναι σήμερα σε 25%, να καλύπτουν στο σύνολο ή σε μέρος τις ανάγκες της παραγωγής χωρίς να πληρώνουν την προαύξηση της υπερωρίας.

Αυτός είναι λοιπόν ο στόχος της ελαστικοποίησης του ωράριου σε συνδυασμό με την μερική απασχόληση. Εδώ είναι χαρακτηριστικό ένα στοιχείο που έδωσε στην δημοσιότητα η στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ενώ ο μέσος όρος των μερικών απασχολομένων στις ευρωπαϊκές χώρες είναι το 16% των συνολικά απασχολομένων, στην Ελλάδα το ποσοστό αυτό είναι 5%. Μέσα στην 7ετία που εφαρμόζεται στη χώρα μας. Οι λόγοι της αποτυχίας ουσιαστικά του συστήματος της μερικής απασχόλησης είναι προφανείς. Μερική απασχόληση με εξευτελιστικό βασικό μεροκάματο και χωρίς βιομηχανική ανάπτυξη δεν μπορεί να εφαρμοστεί με έναν θετικό τρόπο. Γιατί ούτε οι ανάγκες της παραγωγής το ζητούν, ούτε κανείς μπορεί να ζήσει με μισό μεροκάματο.

Έτσι η επαναφορά στην συζήτηση της μερικής απασχόλησης με αύξηση του ποσοστού της, δεν μπορεί παρα να αποσκοπεί στη συμπλήρωση του συστήματος της ελαστικοποίησης του ωράριου, του συνολικού δηλαδή σχεδίου

για την κατάργηση της υπερωρίας, για το μεγαλύτερο χτύπημα του εργατικού εισοδήματος.

Οι εργάτες δεν μπορούν να ανεχτούν άλλο την συνεχιζόμενη μείωση του μέσου μεροκάματου. Και εδώ φαίνεται η ανάγκη ενός νέου συνδικαλιστικού κινήματος.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ έχει βρεί την μέθοδο για να περάσει με τον πιο ανώδυνο γι' αυτή τρόπο τα αντεργατικά σχέδια Διακόπτει προσωρινά τον διάλογο και καλεί σε απεργία στις 23 του Οκτώβρη. Παράλληλα όμως συζητάει την ελαστικοποίηση του ωράριου βάζοντας όμως σαν «όρο» την καθιέρωση του 35ωρου χωρίς μείωση των αποδοχών. Έτσι όμως δεν κάνει τίποτα άλλο από το να μπαίνει στην λογική του χτυπήματος της υπερωρίας, όχι με τον όρο της αύξησης του μεροκάματου αλλά της μείωσης του χρόνου εργασίας.

Όμως το ζήτημα δεν είναι αυτό. Γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα δεν έχει τις στοιχειώδεις δυνάμεις να οργανώσει την άμυνά του. Πόσο μάλλον να περάσει σε ένα επιθετικό αίτημα όπως είναι η μείωση της εργάσιμης μέρας με την κατάκτηση του 7ωρου. Το βασικό ζήτημα είναι πως η ΓΣΕΕ με την προσωρινή αποχώρηση και την απεργία θέλει να αποφύγει «αγωνιστικά» την κατάργηση του δωρου μέσα από την εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας, μεταφέροντας το ζήτημα αυτό στις συμφωνίες ανάμεσα στους εργοδότες και στους εργάτες, είτε μέσα από τις κλαδικές συμβάσεις, είτε μέσα από τα λεγόμενα τοπικά σύμφωνα εργασίας.

Έτσι νομίζει ότι μπορεί να σταθεί στην αντιπολίτευση του ψευτοΚΚΕ και ταυτόχρονα να ανοίξει τον δρόμο για την εφαρμογή της ελαστικοποίησης, μεταφέροντας όμως το μπαλάκι και στο ψευτοΚΚΕ στους χώρους εκείνους που ελέγχει συνδικαλιστικά.

Από την άλλη μεριά το ψευτοΚΚΕ με την αποχή του από τον διάλογο παίξει τον ρόλο της σκληρής αντιπολίτευσης, ενώ συμμετέχει στην απεργία της ΓΣΕΕ, όχι επειδή ενδιαφέρεται για το μεροκάματο των εργατών αλλά για να κάνει την αντιβιομηχανική-αντιευρωπαϊκή πολιτική του.

Μπορεί οι εγκέφαλοι της ΠΑΣΚΕ στη ΓΣΣΕ να είναι ικανοποιημένοι από το σχέδιό τους και να πιστεύουν πως έτσι θα νικήσουν το ψευτοΚΚΕ. Όμως η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική. Με αυτή την ταχτική ανοίγουν το δρόμο στο προβοκατόρικο αυτό κόμμα να βάλει τις φωτιές του είτε στο κέντρο της Αθήνας είτε σε όποια εργοστάσια ή κλάδους μπορεί.

Αυτό θα το νοιώσουν κατ'αρχήν την μέρα της απεργίας, που την κάνουν για να εξευμενίσουν το ψευτοΚΚΕ, όταν θα βρεθούν αντιμέτωποι με τις γιούγες και τους τραμπουκισμούς του σοσιαλφασισμού και όλου του τροτσκιστικού του περιγύρου.

Το ψευτοΚΚΕ όχι μόνο δεν μπορεί να νικηθεί με τέτοιες μεθόδους, αλλά αντίθετα έτσι είναι που αναπτύσσεται. Το ψευτοΚΚΕ μπορεί να νικηθεί μόνο από μια θέση αρχής υπεράσπισης των εργατικών συμφερόντων. Γιατί ακριβώς είναι το πιο αντεργατικό κόμμα που καλυπτει αυτόν τον ταξικό του χαρακτήρα μέσα από την σοσιαλφασιστική αντιευρωπαϊκή προπαγάνδα.

Το ψευτοΚΚΕ λέει πως είναι η Ε.Ε που επιβάλει το χτύπημα του δωρου στην χώρα. Όμως κάτι τέτοιο δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Η Ε.Ε συζητάει και προσπαθεί να εφαρμόσει μια σειρά από μέτρα για το δυ-

νάμωμα της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και την μείωση της ανεργίας. Για παράδειγμα η μερική απασχόληση στις ευρωπαϊκές χώρες και ιδιαίτερα στην Ολλανδία κατα γενική ομολογία βοήθησε στην μείωση της ανεργίας. Από την άλλη πλευρά τον Νοέμβρη συζητιέται το 35ωρο στην σύνοδο κορυφής στο Λουξεμβούργο σαν ένα ακόμα μέτρο για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Όμως αυτή η ευρωπαϊκή κατεύθυνση και πραχτική δεν έχει σχέση με την χώρα μας. Γιατί εδώ υπάρχουν οι δυνάμεις του βιομηχανικού σαμποτάζ που πρέπει να συντρίβουν σαν προϋπόθεση για κάθε ανάπτυξη. Από την άλλη υπάρχει ένα τρισάθλιο εργατικό μεροκάματο και μια χτυπημένη και αδύναμη βιομηχανία που κάνουν αδύνατη την εφαρμογή τέτοιων μέτρων.

Κάθε μέτρο που θέλει να στηρίξει την ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας στο ακόμα κατέβασμα του μεροκάματου που όχι μόνο δεν πρόκειται να έχει το παραμικρό αποτέλεσμα, αλλά αντίθετα δυναμώνει τους παράγοντες του σαμποτάζ και εξευτελιώνει τους εργάτες.

Το βασικό για την βιομηχανική ανάπτυξη στην Ελλάδα είναι να τσακι-

στεί πολιτικά η γραμμή και οι παράγοντες του πολέμου που κυριαρχούν συνολικά στη χώρα. Να τσακιστεί η γραμμή και οι παράγοντες της εξάρτησης που στο όνομα της νέας «μεγάλης ιδέας» δένουν τη χώρα στο ρώσικο ιμπεριαλισμό και την οδηγούν στην υποανάπτυξη και τον λαό στην εξαθλίωση.

Αυτή η πολιτική κατεύθυνση εκφράζεται σε συγκεκριμένους οικονομικούς όρους με βασικό την μείωση των ταιράσιων εξοπλιστικών προγραμμάτων που μπορεί να φέρει η επικράτηση μιας πολιτικής ειρήνης. Το χτύπημα της διαφθοράς και του τεράστιου όγκου της κρατικής γραφειοκρατίας είναι ένας δεύτερος πολιτικο-οικονομικός όρος για κάθε στοιχειώδη βιομηχανική ανάπτυξη στη χώρα.

Τέτοιου είδους μέτρα θα ήταν ένα πραγματικό αντικείμενο ενός ουσιαστικού διάλογου που όμως θα προϋπόθετε την συμμετοχή δημοκρατικών και αναπτυξιακών δυνάμεων που σήμερα λείπουν από αυτές τις συζητήσεις.

Μόνο με μια τέτοια πολιτική μπορεί να χτυπηθεί το ψευτοΚΚΕ και να αποκαλυφθεί ο ρόλος του σαν μια κατεχοχίτη αντεργατική και φιλοπόλεμη

δύναμη. Γιατί είναι αυτό το κόμμα που προβάλλει μέσα από τον ρωσόδουλο αντιδουλοκρατικό του την γραμμή του πολέμου, ενώ παράλληλα έχει βασική ευθύνη για το εξευτελιστικό σήμερα εργατικό μεροκάματο.

Η ΟΑΚΚΕ πιστεύει πως για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα το βασικό σήμερα είναι να υπερασπίσει με κάθε θυσία το μεροκάματο και τον μισθό των εργαζομένων. Αυτή είναι η προϋπόθεση για την ανάπτυξη ενός κινήματος που μέσα από το χτύπημα του βιομηχανικού σαμποτάζ και των παραγόντων του πολέμου, θα φέρει την ανάπτυξη και την ευημερία για τον εργαζόμενο λαό.

Μέσα από αυτή την κατεύθυνση και την προοπτική η ΟΑΚΚΕ δεν μπορεί παρά να καταδικάσει την παρωδία της λεγόμενης απεργίας της 23 του Οκτώβρη, καλώντας ταυτόχρονα τους εργάτες να απορρίψουν την ελαστικοποίηση του ωράριου, υπερασπίζοντας μέσα στους χώρους δουλειάς το δωρο και το ύψος του μεροκάματου.

Η ένταση ρίχνει τα αεροπλάνα

Η υστερική αντιτουρκική πολιτική που εγκαινιάσε ο πρόεδρος της Ρωσίας Παπανδρέου, με στρατηγικό στόχο την πρόσδεση της χώρας μας στο άρμα της ρώσικης υπερδύναμης έχει άμεσο αντίκτυπο και τραγικές συνέπειες σε αυτούς τους οποιούς ήθελε κυρίως να προσταίριστεί, δηλαδή τους αξιωματικούς του στρατού. Η αλλαγή του φιλοδυτικού προσανατολισμού της ηγεσίας του στρατού και η αναζήτηση νέου προστάτη είναι μια διαδικασία εξαιρετικά δύσκολη. Σε ένα στρατό που η ηγεσία του για χρόνια ολόκληρα εξοπλιζόταν από τη Δύση και κύρια από τους Αμερικανούς και που ένα μέρος της εκπαίδευσής του, κυρίως της εξειδικευμένης, γινόταν σε σχολεία του ΝΑΤΟ ή των ΗΠΑ, και στον οποίο οι αξιωματικοί του δείχνουν με καμάρι τα διακριτικά από αυτά τα σχολεία, θα ήταν δύσκολο να αλλάξει κανείς την ιδεολογία του χωρίς κάποιο ιδιαίτερα σοβαρό λόγο. Ο Παπανδρέου εκμεταλλευόμενος την αρρώστια του σοβινισμού αυτού του στρατού και την απογοήτευση του εξαιτίας της απώλειας της Κύπρου το '74, κατόρθωσε σιγά-σιγά την παροπάνω αλλαγή, με πρώτο σταθμό αυτής της πολιτική την αλλαγή του αμυντικού δόγματος το 1984 και επόμενο αυτό των κοινών ελληνορωσικών αεροπορικών ασκήσεων, πριν μερικές μέρες.

Αφού η Τουρκία ανακηρύχθηκε σε κύριο εχθρό της Ελλάδας και η μεγαλύτερη απειλή για την ακεραιότητα της ακεραιότητας, την πρόοδο και την ευημερία της, θα πρέπει σύμφωνα με αυτήν την πολιτική ο βασικός προσανατολισμός του στρατού και η διάταξη του να είναι τέτοια ώστε να αντιμετωπίσει αυτήν την «φοβερή» απειλή για τη χώρα.

Έτσι μέσα στο στρατό κολλήθηκε και αναπαράγεται το κλίμα μιας άμεσης και επικείμενης επιθετικής ενέργειας από τη μεριά της Τουρκίας με άμεση συνέπεια την διαρκή μέχρι παροφροσύνης ετοιμότητα του στρατεύματος και κύρια του

ναυτικού και της αεροπορίας. Η ετοιμότητα αυτή εντείνεται μετά από κάθε όξυνση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, μια όξυνση που επιτάσσουν κάθε φορά τα συμφέροντα της φιλορώσικης πολιτικής που ακολουθούν οι ρωσόδουλοι στη χώρα μας. Ιδιαίτερα μετά τα Ιμια η ετοιμότητα αυτή έχει ενταθεί στο έπακρο με τραγικές συνέπειες πολλές φορές για το ανθρώπινο δυναμικό του στρατού. Μετά την πτώση ενός Μιράζ 2000 την προηγούμενη βδομάδα είδαν το φως της δημοσιότητας ιδιαίτερα σοβαρά στοιχεία για αυτήν την κατάσταση.

«Τα 50 από τα 100 πλοία του στόλου σχεδόν καθημερινά είναι σε αποστολές για να αντιμετωπίσουν... δύο, μόνο δύο, τουρκικά πολεμικά πλοία που βγαίνουν μέσα παρά μέρα για μια παρέλαση στα διεθνή ύδατα. Την ίδια ώρα στην πολεμική αεροπορία το 80% των μαχίμων μονάδων βρίσκεται σε αυξημένη ετοιμότητα για να αντιμετωπίσει κάποιες, μόνο κάποιες, πιθανές τουρκικές μαχητικές στο Αιγαίο, που μπορεί να εξελιχθούν και σε παραβιάσεις. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα του τι γίνεται στο Αιγαίο. Όλα τα άλλα είναι φραστικές επιθέσεις Τούρκων αξιωματούχων που εκλαμβάνονται ως επιθετικές ενέργειες απέναντι τους Έλληνες πολιτικούς». (Ελευθεροτυπία, 3/10). Σύμφωνα με τα όσα έλεγε αξιωματούχος του πολεμικού ναυτικού «Οι βλάβες των πλοίων έχουν αυξηθεί κατά 50% και αυτό είναι συνέπεια του γεγονότος ότι τα πλοία βρίσκονται συνεχώς σε αποστολές, δεν έχουν επισκευαστικό χρόνο, δεν γίνονται ο τακτικές συντηρήσεις και οι βλάβες αντιμετωπίζονται όταν προκύψουν στα γρήγορα και υπό πίεση. Την ίδια ώρα η εκπαίδευση των πληρωμάτων έχει μειωθεί στα ελάχιστα όρια... Εδώ και δύο χρόνια λέμε καθημερινά, προσοχή, οι Τούρκοι. Βγαίνει έξω και Τούρκους δε βλέπει...» (Ε' 4', 3/10). Και συνεχίζουν παρόμοια αξιωματικοί της αεροπορίας... Τα νεύρα βρίζονται σε οριακό επίπεδο... Δεν λέει κανείς να

μην αναχαιτίζουμε τα τουρκικά μαχητικά. Δεν λέει κανείς να μην υποστηρίζουμε το Αιγαίο, αλλά να σταματήσει αυτή η ετοιμότητα, που τσακίζει αεροσκάφη και πληρώματα... Τα πληρώματα πλοίων και αεροπλάνων δεν είναι πλέον σε καλή κατάσταση. Όπου και να γυρίσουν το κεφάλι τους βλέπουν φαντάσματα Τούρκων να τους κυνηγάνε. Είμαστε πολύ κοντά στο να γίνει βλακεία... (Ε' 4', 3/10). Οποσδήποτε αξιωματικοί του στρατού είναι σοβινιστές και έχουν γίνει κάτι από την επιδέξια πολιτική του Παπανδρέου τουρκοφάγοι, αλλά και βλάκες δεν είναι. Δεν μπορεί να μη βλέπουν καθημερινά πως είναι η πραγματικότητα στο Αιγαίο. Μια πραγματικότητα που είναι τελείως διαφορετική από αυτήν που βομβαρδίζουν το λαό μας οι σοβινιστές ρωσόδουλοι και ο τύπος τους.

Η πολιτική αυτή πέρα από τις απώλειες σε πολεμικό υλικό αλλά και σε ανθρώπινο δυναμικό, αποτελεί μια ανοιχτή πληγή που αιμοραγεί συνέχεια δις για όλες αυτές τις πολεμικές δαπάνες που συνεπάγεται η εφαρμογή της. Η αγορά του αιώνα για την αντιμετώπιση μιας απειλής που είναι στην ουσία της κατασκευασμένη θα στοιχίσει στον ελληνικό λαό πάνω από 4 τρις. Οι δαπάνες αυτές θα μπορούσαν να δώσουν μια τεράστια ώθηση στην ελληνική βιομηχανία, εφόσον επενδύονταν εκεί και θα μπορούσαν να γίνουν αυξήσεις δεκάδων χιλιάδων δραχμών για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους σε αυτή τη χώρα.

Αυτήν την αρρώστια της αστικής τάξης και αυτήν την πολιτική μόνο ο εργαζόμενος λαός μπορεί να την τσακίσει. Σίγουρα αυτό θα γίνει κάποια στιγμή. Είναι χρέος κάθε προσοδευτικού ανθρώπου, που θέλει την πρόοδο σε αυτό τον τόπο να εναντιωθεί σε αυτήν την υστερία και να απαιτήσει να λυθούν ειρηνικά οι διαφορές μας με την Τουρκία, όπως κάνουν όλα τα πολιτισμένα κράτη του πλανήτη μας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

ΑΝΥΠΕΡΓΑΤΙΑ ΖΩΝΗΣ - ΟΛΠ
- ΝΑΥΠΗΓΕΙΩΝ

Μια τέτοια συνεργασία πάνω σε ένα ενιαίο σχέδιο ανάπτυξης είναι σήμερα απαραίτητο για το χτύπημα της ανεργίας και την ανάπτυξη στο Πέραμα.

Όσον αφορά τον ΟΛΠ, είναι απαράδεκτη η στάση της πλειοψηφίας της διοίκησης να δημιουργεί συνεχώς ένα κλίμα ότι ο ΟΛΠ θέλει να κλείσει την Ζώνη.

Η Ζώνη είναι ένα τμήμα του λιμανιού και δεν μπορεί η ίδια να αναπτυχθεί έξω από την συνολική ανάπτυξη του λιμανιού. Σήμερα το λιμάνι του Πειραιά βρίσκεται στο σταυροδρόμι για την ανάπτυξη του. Ο εκσυγχρονισμός του είναι κάτι απο περισσότερο απαραίτητος αν θέλει να επιβιώσει στον σκληρό ανταγωνισμό με τα λιμάνια της Ιταλίας και της Μάλτας, ιδιαίτερα στην όλο και αυξανόμενη ζήτηση των κοντέινερς. Τις ανάγκες αυτές προσπαθεί να καλύψει ο ΟΛΠ βασικά στο Ικόνιο. Όσο αφορά τον μάλω στην ΔΕΗ αυτός έχει δοθεί στην επισκευή.

Ταυτόχρονα με πρόσφατη απόφαση του ΟΛΠ, δόθηκαν περίπου 30 θέσεις μέσα στο κεντρικό λιμάνι για ποστάλια για να περάσουν τις ετήσιες επιθεωρήσεις μέχρι την άνοιξη, απελευθερώνοντας έτσι σημαντικές θέσεις στους επισκευαστικούς ντόκους.

Το βασικό στις σχέσεις ΟΛΠ - Ζώνης δεν είναι ότι μας παίρνουν ντόκους. Το ζήτημα είναι να χτυπηθεί η διαφθορά στην γραφειοκρατία του ΟΛΠ, δηλαδή τα φαινόμενα του χρηματισμού της, που ανεβάζουν το κόστος της επισκευής. Ταυτόχρονα να συνεχιστούν από τον ΟΛΠ τα έργα υποδομής στην Ζώνη, σε όλους τους επισκευαστικούς ντόκους.

Σε σχέση με τα ναυπηγεία.

Η συνεργασία εδώ είναι κάτι παραπάνω απο απαραίτητη τόσο σε επίπεδο παραγωγής όσο και συνδικαλιστικού κινήματος. Γιαυτό είναι απαράδεκτη και καταστροφική για τη Ζώνη η πολιτική που για χρόνια ακολούθησε η πλειοψηφία της διοίκησης να φέρνει την σύγκρουση ανάμεσα στην ζώνη και στα ναυπηγεία σε όλους τους τομείς.

Για να χτυπήσει τον εκσυγχρονισμό των ναυπηγείων, καλλιέργη-

σε την αντίληψη σε εργοδότες και σε εργάτες πως τα ναυπηγεία είναι ο βασικός ανταγωνιστής της Ζώνης και πως αυτά θα κλείσουν το Πέραμα.

Αυτή η αντίληψη είναι πάνω απο όλα καταστροφική για την Ζώνη. Γιατί ΧΩΡΙΣ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΕΡΑΜΑ.

Δεν είναι μόνο το γεγονός πως τα ναυπηγεία αποτελούν σήμερα τις δεξαμενές του Περάματος, αλλά το πιο βασικό είναι πως με ναυπηγεία σε ανάπτυξη ανεβαίνει συνολικά η ναυπηγική αξιοπιστία της χώρας, πράγμα που σημαίνει περισσότερα καράβια στο Πέραμα.

Μέσα απο αυτή τη λογική εξετάσαμε την πρόταση του Καλογερίδη για τις κατασκευές στα ναυπηγεία του Σκαραμαγκά. Για να έχουμε την καλύτερη δυνατή γνώμη κάναμε συναντήσεις με την διοίκηση του σωματείου των εργαζομένων στον Σκαραμαγκά, καθώς και με τους αδελφούς Καλογερίδη.

Μέσα απο αυτές τις συζητήσεις διαμορφώσαμε την άποψη πως μια συνεργασία στον τομέα των κατασκευών ανάμεσα στο Ναυπηγείο και στον Καλογερίδη θα ήταν ένα αρκετά θετικό ζήτημα για την ανάπτυξη, τόσο στο Σκαραμαγκά όσο και στο Πέραμα.

Στους όρους αυτής της συνεργασίας το εργατικό κίνημα της Ζώνης δεν μπορεί να επέμβει σεβόμενο την αυτονομία του Ναυπηγείου, αλλά και η ίδια η ταξική του θέση δεν του δίνει την δυνατότητα της γνώσης και της επέμβασης πάνω στις οικονομικές συμφωνίες ανάμεσα στους κεφαλαιοκράτες.

Λίγο προηγούμενα είχαμε εκφράσει την θέση πως ο Καλογερίδης μέσα απο αυτή την συνεργασία αποσκοπούσε να βάλει στο χέρι τις δεξαμενές του Σκαραμαγκά. Μέσα απο την έρευνα που κάναμε στους όρους αυτής της συνεργασίας, έτσι τουλάχιστον όπως διαμορφώνονται μέχρι τώρα στα χαρτιά, κάτι τέτοιο δεν φαίνεται να ήταν σωστό.

Και αυτός είναι ο βασικός λόγος που σήμερα υποστηρίζουμε σαν θετικό για την ανάπτυξη ένα τέτοιο πρόγραμμα κατασκευών, με την προϋπόθεση όμως του σεβασμού της αυτονομίας του ναυπηγείου Σκαραμαγκά.

Συνάδελφοι,

Σε αυτή την κρίσιμη φάση χρειάζεται η πιο μεγάλη εργατική ενότητα και ο πιο αποφασιστικός αγώνας. **Μια τέτοια ενότητα μπορεί να καταχτηθεί μόνο μέσα απο το χτύπημα της διαλυτικής για την Ζώνη γραμμής των αντιευρωπαϊών σαμποριστών. Γιαυτό πρέπει άμεσα να συγκληθεί η γενική συνέλευση του Συνδικάτου για να αποφασίσουμε πάνω στα πραγματικά αιτήματα που θα δώσουν την προοπτική της ανάπτυξης στη Ζώνη και θα δώσουν ουσιαστικά χτυπήματα στην ανεργία. Μόνο έτσι μπορούμε να πάρουμε το μέλλον στα χέρια μας, να δώσουμε την πιο αισιόδοξη προοπτική στη Ζωή μας.**

Μπορούμε, γιατί εμείς οι εργάτες έχουμε την δύναμη. Αρκεί να την χρησιμοποιήσουμε για το δικό μας συμφέρον και όχι για το συμφέρον αντιδραστικών δυνάμεων.

Ήδη η πλειοψηφία της διοίκησης θα προσπαθήσει να μας βγάλει σε «αγώνες» για την μίση του καμποτάζ καθώς και για να μπει ο δήμος του Περάματος στις βιομηχανικές φθίνουσες περιοχές και να πάρει κοινοτικές επιδοτήσεις, που τίποτα απο αυτές δεν θα πάνε για ανάπτυξη της Ζώνης. **Για αγώνα δηλαδή ενάντια στα συμφεροντά μας.**

Σας καλούμε όλους, ανεξάρτητα απο πολιτική και συνδικαλιστική τοποθέτηση να ενωθούμε και να αγωνιστούμε για την σωτηρία της Ζώνης.

Για την ανάπτυξη της Ζώνης, που σημαίνει δουλιά για τους εργάτες της.

Τα αιτήματα αυτού του αγώνα δεν μπορεί να είναι άλλα από:

- ♦ ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΣΗ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΤΑΖ- ΕΚΣΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΚΤΟΠΛΟΙΑΣ ΜΕ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΣΚΕΥΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
- ♦ ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ.
- ♦ ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΖΩΝΗΣ- ΝΑΥΠΗΓΕΙΩΝ- ΟΛΠ.

ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΜΕΤΡΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

Μέσα σε μια τέτοια θαυμάσια ατμόσφαιρα δεν μπορούσαν να μη βγουν και τα φαντάσματα της αρχαίας Αθήνας, τα γραφειοκρατικά ελληνοπαθή ζόμπι της γνωστής Γ' Εφορίας Αρχαιοτήτων και να ζητήσουν με το στόμα της προϊσταμένης τους Λιάνας Παρλαμά ("Ελ" 7/10) να σταματήσουν οι εργασίες. Αυτή η καλή κυρία ζήτησε να σταματήσουν αμέσως τα έργα για τη διάνοιξη της σήραγγας του μετρό κάτω από τον Κεραμεικό για να προστατευτούν τα τυχόν αρχαία οσδοήποτε και να κοστίζει μια άλλη χάραξη της σήραγγας. Έγραψε λοιπόν η κυρία Παρλαμά: "Κανένα ποσό δισεκατομμυρίων δραχμών δεν αξίζει ούτε ένα κυμάτιο μνημείου του ιερού χώρου, ούτε μian απειροελάχιστη μονάδα της ιστο-

ρικής μας μνήμης".

Για τέτοια αρρωστημένα μυαλά οι ζωντανοί άνθρωποι και η υλική τους ζωή δεν αξίζουν δεκάρα μπροστά στη δόξα των πεθαμένων. Εννοείται ότι όταν μπαίνουν τα δικαιώματα των πεθαμένων δεν λείπει ο ΣΥΝ. Όπως πριν λίγες μέρες για το άβατο του "Άγιου Όρους" ο Αλαβάνος έτσι τώρα και για τον Κεραμεικό, το αρχαίο νεκροταφείο, βγήκε να διαμαρτυρηθεί η Δαμανάκη με επερώτηση στη Βουλή. Κάτω από αυτές τις πιέσεις το Υπ. Πολιτισμού, που ωστόσο κοιτάει να μη χτυπήσει το έργο, έφτιαξε δύο επιτροπές, μια για τον έλεγχο του εδάφους και μια για τον έλεγχο του υπεδάφους που θα παρακολουθούν το έργο της διάνοιξης του Κεραμεικού.

Στην πραγματικότητα και αντίθετα από το μίσος στο μετρό που

θέλουν να προκαλέσουν οι σαμποταριστές στους ελληνοπαθείς, είναι ακριβώς στο μετρό που η Αθήνα "χρωστάει τις πιο μεγάλες αρχαιολογικές ανασκαφές της ιστορίας της" σύμφωνα με αναλυτικό άρθρο στο φύλλο της 17 Σεπτεμβρίου 1997 στο οποίο τα αναλυτικά στοιχεία των ευρημάτων τα δίνει η ίδια η Παρλαμά. Για τους μαρξιστές το παλιό μπάινει πάντα στην υπηρεσία του καινούργιου. Για τους αντιδραστικούς ισχύει το αντίθετο. Η ώθηση στην παραγωγή και η απελευθέρωση των ανθρώπινων δυνάμεων γενικά που θα φέρει το Μετρό στην μοτιλιαρισμένη πόλη αξίζει πολύ περισσότερο από τα κυμάτια των μνημείων της Παρλαμά όποτε βέβαια τυχαίνει αυτά τα δύο να μπαίνουν σε αντιπαράθεση.

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

✓ Δαμανάκη και ΠΑΣΟΚ

Τελικά η Νομαρχιακή της Α' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ που ως τώρα ήταν στα χέρια των αυτοδυναμικών και αντιστεκόταν στο Λαλιώτη και τον ΣΥΝ σύρθηκε από αυτόν σε αποδοχή της συνεργασίας με τον ΣΥΝ στις δημοτικές εκλογές. Η άρνηση της Α' Αθήνας να στοιχιστεί πίσω από τη Δαμανάκη ήταν ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια ως τα τώρα σε αυτό το στρατηγικής σημασίας σταθμό για το εισοδιστικό πέρασμα του ΣΥΝ στο ΠΑΣΟΚ.

Στην πρώτη συζήτηση που έγινε πριν λίγες μέρες στα γραφεία του ΣΥΝ συζητήθηκαν ζητήματα δημοτικής πλατφόρμας, αλλά όχι το ζήτημα του κοινού υποψηφίου. Αυτό σημαίνει ότι οι αντιθέσεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ για τη Δαμανάκη και τη συνεργασία είναι ακόμα ισχυρές. Αν τελικά το ΠΑΣΟΚ αποδεχθεί τη Δαμανάκη, τότε και την ηγεμονία του ΣΥΝ στην Αθήνα, θα αποδείξει την τέλεια οθλιότητά του.

Θα είναι καταπληκτικό σε αυτή την περίπτωση το πως ένα διαβρωμένο από πρόχτορες μεγάλο κόμμα μπορεί να αναθέτει την εκπροσώπησή του σε εκείνους που πριν λίγα χρόνια είχαν περάσει τα ηγετικά του στελέχη από δίκες και ήταν μάλιστα δικαστές σε αυτές τις δίκες. Κυρίως όμως το ΠΑΣΟΚ θα είναι άθλιο μέχρι ιλαρότητας αφού θα συνεργάζεται κεντρικά πολιτικά με ένα κόμμα που ταυτόχρονα εξοπλίζει εναντίον του κάθε δυνατή επίθεση μεσα από τα υπερδεξιά κινήματα των πλούσιων αγροτών, των καθηγητών, των κοινοταρχών και κάθε άλλης συντεχνιακής γραφειοκρατικής και τοπικιστικής αντίδρασης.

✓ Τσαλδάρης: Το τέλος των γεφυρών

Για τον Τσαλδάρη μίλησε με μεγάλο σεβασμό και αγάπη όλο το πολιτικό καθεστώς από τη Ν.Δ ως το ψευτοΚΚΕ.

Αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος ήταν σκέτη αντίδραση. Πραγματικά ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια ο Τσαλδάρης έπαιξε καίριο ρόλο στην πορεία της ΝΔ από τον ευρωπαϊσμό στην ρωσφιλία. Ο Τσαλδάρης είναι η γέφυρα από το Μητσοτάκη στον Έβερτ και ύστερα η γέφυρα από τον Έβερτ στον Καρομακλή. Κινήθηκε με ευλάβεια εκεί που κάθε φορά διαμορφωνόταν ο πιο αντιδραστικός πόλος της ΝΔ και της κοινωνίας και άνοιγε το δρόμο σ' αυτό τον πόλο παίζοντας τον γνωστό νικηφόρο σε εποχές σύγχυσης κεντρικό ρόλο. Δηλαδή το ρόλο του υποτιθέμενου φίλου και των δύο πλευρών.

Πέθανε ακριβώς τη στιγμή που η ΝΔ δεν μπορούσε να γίνει χειρότερη, δηλαδή που ο ίδιος δεν είχε έναν καίριο ιστορικό ρόλο να παίξει.

✓ Ανοίγουν άσχημους λογαριασμούς

Ο Φρέντι Γερμανός αυτός ο κοσμικός καλαμπουριτζής για όλες τις εποχές, αγαπημένο παιδί και στις δικτατορίες και στις δημοκρατίες, αποφάσισε να γράψει βιβλίο για τον Ζαχαριάδη όχι σαν πολιτικό, αλλά σαν άνθρωπο". Σύμφωνα με ένα σημείωμα της *Ελευθεροτυπίας* θα χρησιμοποιήσει για αυτό το βιβλίο στοιχεία που του έχει προσφέρει η πρώην γυναίκα του Ζαχαριάδη, η Κουκούλου - ηγετικό στέλεχος όσο ζούσε του ψευτοΚΚΕ- και ο Περισσός γενικά. Πόσο βρώμικη είναι αυτή η ιστορία.

Η αντίδραση προετοιμάζει μια αποκατάσταση του Ζαχαριάδη έτσι όπως αυτή θέλει. Θα τον κατασκευάσει στα μέτρα της. Χρειάζεται τώρα ένα Ζαχαριάδη που θα είναι σκέτος αντιαμερικάνος και πατριώτης αντικαπιταλιστής, ενώ θα κρυφτεί βαθιά ο αντισοσιαλφασίστας και διεθνιστής Ζαχαριάδης. Αυτή την αποκατάσταση την ετοιμάζει ο Περισσός και αυτή προφανώς θα εξυπηρετούν οι εκμυστηρεύσεις της βρωμερής προδότριας Κουκούλου, αυτής που οι αφοσιωμένοι εξόριστοι σύντροφοι του Ζαχαριάδη ονόμασαν Ηρωδιάδα.

Αυτά τα τέρατα θα ξεκινήσουν την "αποκατάσταση", δηλαδή τη χειρότερη λάσπη στο Ζαχαριάδη, από την μη πολιτική του πλευρά και θα περάσουν αργότερα στην πολιτική. Όλη αυτή την εμετική διαδικασία την αναθέτει ο σοσιαλφασισμός στον Φρέντι. Ας ξέρουν πάντως ότι άσχημους λογαριασμούς ανοίγουν. Ο Ζαχαριάδης δύσκολα προσφέρεται για χειρισμούς. Η πολύχρονη εξορία και η δολοφονία του δε θα μπορούν να κρυφτούν πίσω από γλυκερές ιστορίες.

✓ Αντιιμπεριαλιστικός εθνικισμός

Το διαβάσαμε στην *Εποχή* 5 Οκτώβρη στη στήλη "Ελεύθερες Βολές" του Γιάννη Γ. Γρηγοριάδη:

«Φονιάδες, ληστές, βιαστές αποκαλεί ο Θ. Πάγκαλος τα γεράκια της Τουρκίας! Σωστά -αν και οι όροι δεν είναι δόκιμοι- όμως δε λείπει τίποτα για τους "γονείς" των τούρκικων γερακιών, που κατοικοεδρεύουν στην Ουάσιγκτον». "Σωστά" λοιπόν ονομάζει η *Εποχή* τα παραληρήματα του άρρωστου αρχισοβινιστή Πάγκαλου.

Αυτός, λοιπόν, είναι ο αντιιμπεριαλιστικός εθνικισμός που κατοικοεδρεύει πολιτικά στον Περισσό και κάνει δήθεν αριστερή κριτική στο σοβινισμό.

ΓΙΑΤΙ ΘΥΜΩΣΕ ΞΑΦΝΙΚΑ Ο ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας είχαμε αναφερθεί στα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης, που συζητούνται αυτές τις μέρες στην έδρα του ΝΑΤΟ με τη μεσολάβηση του γγ. Σολάνα.

Σήμερα θα θέλαμε να εξηγήσουμε στους αναγνώστες μας τη νέα φάση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, καθώς και το λόγο που ο Πάγκαλος εξεμάνη στη Ν. Υόρκη και περιέλουσε τους Τούρκους με τις γνωστές, πια, βρισιές του.

ΒΗΜΑ-ΒΗΜΑ Ή ΛΥΣΗ-ΠΑΚΕΤΟ;

Εδώ και μερικά χρόνια η ελληνική κυβέρνηση, με τη σύμφωνη γνώμη και της αντιπολίτευσης, έχει επιλέξει για τη λύση (μετέπειτα λέγαμε για τη διαιώνιση) των ελληνοτουρκικών διαφορών τη στρατηγική "βήμα-βήμα".

Τι λέει χοντρικά αυτή η πρόταση; Ότι πρέπει να προχωρήσει η επίλυση σταδιακά βήματα, ένα κάθε φορά. Το πρώτο βήμα, με βάση αυτή τη λογική, είναι να προσφύγει η Τουρκία στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για το θέμα της Ίμιας. Αφού παρθεί απόφαση για το θέμα αυτό από το Δικαστήριο (η οποία πιθανότατα θα είναι αρνητική για τις τουρκικές θέσεις), τότε θα πρέπει να γίνει κοινή προσφυγή Ελλάδας-Τουρκίας στο ίδιο Δικαστήριο για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο (και σ' αυτό το ζήτημα ο ελληνικός σοβινισμός έχει ισχυρότερες θέσεις νομικά από ότι η Τουρκία).

Αφού βγει απόφαση και γι' αυτό το ζήτημα, τότε μόνο θα έχει το δικαίωμα η Τουρκία να βάλει και όποιο άλλο ζήτημα θέλει, **εκτός από την αποστρατιωτικοποίηση των ελληνικών νησιών του Αιγαίου, ιδιαίτερα των Δωδεκανήσων, όπου η Τουρκία έχει πανίσχυρη νομική θέση**. Για την επίλυση αυτού του ζητήματος η Ελλάδα έχει κάνει δήλωση στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ότι δεν του αναγνωρίζει καμιά δικαιοδοσία, αφού το δικαίωμα εξοπλισμού των νησιών εμπίπτει στο δικαίωμα των κρατών-μελών του ΟΗΕ για νόμιμη άμυνα.

Ουσιαστικά όμως μ' αυτή της τη θέση η ελληνική κυβέρνηση είναι σαν να αναγνωρίζει ότι έχει παραβιάσει τις σχετικές διεθνείς συνθήκες που έχει υπογράψει κατά καιρούς το ελληνικό κράτος, και ιδιαίτερα αυτές της Λωζάννης και του Παρισιού.

Η αδυναμία της στρατηγικής βήμα-βήμα είναι ότι δίνει προτεραιότητα στα ζητήματα που είναι ισχυρά για την ελληνική πλευρά, αφήνοντας για το αόρατο μέλλον τα ζητήματα που είναι ισχυρά για την Τουρκία, δηλαδή της αποστρατιωτικοποίησης, του εναέριου χώρου, και του εποικισμού των ελληνικών βραχονησίδων.

Η πονηριά λοιπόν είναι ότι προτιμούμε στον άλλο κάτι που εκ των προτέρων ξέρουμε ότι θα απορρίψει, γιατί εκεί ξέρει πως είναι αδύναμος. Άλλωστε, υποστηρίζουν οι οπαδοί της άποψης αυτής, αν η Τουρκία αρνηθεί αυτή τη μεθοδολογία, θα εκτεθεί στο διεθνές περίγυρο ως αδιάλλακτη.

Από την πλευρά της η Τουρκία, κατά την προηγούμενη θητεία Γιλμάζ στην πρωθυπουργία, πρότεινε κάτι πολύ πιο απλό: Ελάτε να συζητήσουμε **όλα** τα ζητήματα που αφορούν τις σχέσεις μας. Σ' αυτή τη συζήτηση βάλτε ότι θέλετε στο τραπέζι. Αν μετά τη συζήτηση δούμε ό-

τι σε μερικά σημεία διαφωνούμε, τότε αυτά τα συγκεκριμένα να τα παραπέμπουμε **συνολικά** στη Χάγη με **βάση τις διεθνείς συμφωνίες** που έχουν υπογράψει μεταξύ τους και με τρίτες χώρες η Ελλάδα και η Τουρκία.

Νομίζουμε ότι αυτή η πρόταση είναι πολύ θετική, γιατί δεν αφήνει κανένα ζήτημα έξω από τη συζήτηση (επομένως και τη λύση) και σε εκκρεμότητα, κάτι που έχει οδηγήσει αρκετές φορές τις δύο χώρες σε εντάσεις. Η εκκρεμότητα είναι αυτή που αφήνει περιθώρια για παρερμηνείες και επίδειξη κακής πίστης.

Έπειτα, είναι και κάτι άλλο. Δεν είναι όλες οι ελληνοτουρκικές διαφορές νομικού χαρακτήρα ή σεβασμού του Διεθνούς Δικαίου και των υπογεγραμμένων συνθηκών, όπως υποστηρίζει η ελληνική πλευρά. **Υπάρχουν και μερικά ζητήματα σοβαρότατου πολιτικού χαρακτήρα**, ζητήματα δηλαδή που κανένα διεθνές δικαστήριο και καμιά Χάγη δεν μπορεί να λύσει. Ένα τέτοιο ζήτημα είναι, για παράδειγμα, η υποστήριξη του ελληνικού κράτους στο ΡΚΚ, ένα φασιστικό-ακροδεξιό τρομοκρατικό κόμμα που διακηρυγμένο σκοπό του έχει το διαμελισμό του τουρκικού κράτους (τα πρόσφατα σοβαρότατα στοιχεία της παγκόσμια έγκυρης βρετανικής εφημερίδας *Observer* αναδεικνύουν αυτήν την πλευρά των προβλημάτων στις ελληνοτουρκικές σχέσεις).

Απαιτείται, επομένως, πέρα από την όποια προσφυγή για το όποιο ζήτημα υπάρχει στη Χάγη, ο διάλογος ανάμεσα στις δύο πλευρές για την αποκατάσταση στο μέγιστο δυνατό βαθμό της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και για την εξάλειψη της αμοιβαίας καχυποψίας (ο ένας πιστεύει ότι θα του επιτεθεί ο άλλος). Γιατί ποιο διεθνές δικαστήριο και με ποια νομική δικαιοδοσία θα επιλύσει το πρόβλημα που δημιουργεί η επίσημα διακηρυγμένη ελληνική θέση ότι πρέπει να περικυκλωθεί πολιτικά και στρατιωτικά η Τουρκία; Και μάλιστα όταν έχουν γίνει συγκεκριμένα βήματα προς αυτή την κατεύθυνση; (βλ., πχ., τη συμφωνία με την Αρμενία)

Να, λοιπόν, γιατί χρειάζεται και ο πολιτικός διάλογος. Να γιατί χρειάζονται, ιδιαίτερα σήμερα, τα ΜΟΕ.

Η απάντηση σύσσωμου του ελληνικού πολιτικού κόσμου (πλην ΟΑΚΚΕ), κοινοβουλευτικού και εξωκοινοβουλευτικού, είναι μια πλήρης άρνηση.

Η πλευρά του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, παραπαίοντας ανάμεσα στον ακραίο υφεσιασμό απέναντι στη ρώσικη επίθεση και στην αδήριτη ανάγκη να μη διαλυθεί στα εξ' ων συνετέθη η νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ με τα ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό, κάνει κάποιες προσπάθειες τελευταία να εξισορροπήσει κάπως τα πράγματα. Στις πρόσφατες συζητήσεις με τον Πάγκαλο στη Ν. Υόρκη η Ολμπράιτ, στο αρχικό σχέδιο συμφωνίας που θα προωθούσε και θα συγκεκριμενοποιούσε το λεγόμενο "πνεύμα της Μαδρίτης", ουσιαστικά είχε αποδεχθεί τη μεθοδολογία "βήμα-βήμα" και πίεζε την Τουρκία να προχωρήσει στο πρώτο "βήμα" (προσφυγή στη Χάγη για την Ίμια).

Η Τουρκία με τη σειρά της (ο υπ. Εξωτερικών Τζεμ) για πρώτη φορά εφάρμοσε μια άλλη ταχτική: Δεν απέρριψε την πρόταση, αλλά προχώρησε σε αντιπρόταση. Ναι στην προσφυγή για την Ίμια, αρκεί και η Ελλάδα να δεχτεί προσφυγή για τη στρατιωτικοποίηση των Δωδεκανή-

σων. Στην ουσία πρόκειται για συγκεκριμενοποίηση της πρότασης Γιλμάζ πάνω στη λογική βήμα-βήμα. Δε βάζει δηλαδή ολόκληρο το πακέτο για λύση, αλλά μια πλευρά του, αυτήν που έχει να κάνει με την παραβίαση από την Ελλάδα της Συνθήκης του Παρισιού. Έτσι, δεν μπορεί πια ο κάθε σοβινιστής και ρωσόφιλος να παίζει με το Διεθνές Δίκαιο και να παριστάνει τον αυθεντικό ερμηνευτή του, μια που η παραπάνω Συνθήκη είναι κάτι παραπάνω από σαφές στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Την πρόταση Τζεμ μετέφερε η Ολμπράιτ στον Πάγκαλο κι εκείνος, σε μια από τις γνωστές πια αντιδράσεις του, άρχισε το βρισίδι, καθώς κατάλαβε ότι στριμώχτηκε (ενώ όσο ήταν ο Ερμπακάν πρωθυπουργός τον είχε στηρίξει μ' εκείνη τη δήλωση ότι η Τουρκία ανήκει στην Ευρώπη). Είναι επίσης γεγονός ότι στο ελληνικό υπ. Εξωτερικών είχε από καιρό διαμορφωθεί η αντίληψη ότι οι Τούρκοι θα στριμώχνονταν τόσο στη Ν. Υόρκη, που θα αναγκαζόταν ουσιαστικά να προχωρήσουν στην προσφυγή για την Ίμια. Έτσι ο Πάγκαλος και το επιτελείο του βρέθηκαν προ εκπλήξεων και αντέδρασαν σπασμωδικά.

Τέλος, να σημειώσουμε πως είναι η **πρώτη φορά**, όσο τουλάχιστο γνωρίζουμε απ' όσα γράφονται στον Τύπο, που ο Σημίτης και οι δικό του (Τσουκάτος και λοιποί) έκφρασαν τη **δυσφορία** τους για τη συμπεριφορά του Πάγκαλου στα ελληνοτουρκικά. Ας ελπίσουμε μόνο ότι αυτό θα σημαίνει καλύτερες μέρες για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και όχι ότι -με πρόσχημα την παγκαλική αθροστομία (που σε μερικά εσωτερικά ζητήματα έχει ενοχλήσει αφόρητα τους σοσιαλιστές, όπως με τη συνθήκη Σένγκεν)- σ' έναν ενδεχόμενο ανασχηματισμό θα πετάξει τον τουρκοφάγο σοβινοευρωπαϊό Πάγκαλο για να βάλει έναν πιο "ήπιο" στα ελληνοτουρκικά, αλλά πιο "ρώσο" υπουργό Εξωτερικών, όπως ήταν ο Παπούλιας.

Πάντως, φαίνεται ότι η νέα τουρκική πολιτική ηγεσία υπό το Γιλμάζ (σε συνεργασία και με το Γενικό Επιτελείο και τον Καρανταγι) κάνει σοβαρές προσπάθειες για την επίλυση των ελληνοτουρκικών διαφορών. Οι πρόσφατες δηλώσεις του για την επικείμενη συνάντησή του με το Σημίτη στην Κρήτη (στο περιθώριο της διαβαλκανικής) είναι αρκούτως ενθαρρυντικές.

ΣΑΝ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Επειδή μερικοί αναγνώστες μας μπορεί να μην ξέρουν τι προβλέπει η Συνθήκη των Παρισίων (10.2.1947) για την αποστρατιωτικοποίηση των Δωδεκανήσων, παραθέτουμε εδώ τα σχετικά έγγραφα.

Άρθρο 14.

1. *Η Ιταλία εκχωρεί εις την Ελλάδα εν πλήρει κυριαρχία των νήσους της Δωδεκανήσου* κατωτέρω απαριθμούμενας, ήτοι: *Αστυάλαϊαν, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον, Κάσον, Τήλον, Νίσυρον, Κάλυμνον, Λέρον, Πάμμον, Λισών, Σύμην, Κω και Καστελλόριζον, ως και τας παρακειμένας νησίδας.*

2. *Αι ανωτέρω νήσοι θα αποστρατιωτικοποιηθώσι και θα παραμείνωσιν αποστρατιωτικοποιημένα.*

Παράρτημα XIII - Ορισμός των όρων "Αποστρατιωτικοποίησης"

και "Αποστρατιωτικοποιημένος"

Εν τη παρούση Συνθήκη οι όροι "αποστρατιωτικοποίησης" και "αποστρατιωτικοποιημένος" θα θεωρούνται ως απαγορευόντες επί του εν λόγω εδάφους και των συναφών χωρικών υδάτων πάσαν ναυτικήν, στρατιωτικήν ή πολεμικής αεροπορίας εγκατάστασιν, οχύρωσιν και των σχετικών οπλισμών αυτών, τεχνικά, στρατιωτικά, ναυτικά και αεροπορικά εμπόδια· την χρησιμοποίησιν βάσεων υπό στρατιωτικών, ναυτικών ή της πολεμικής αεροπορίας μονάδων ή την μόνην ή προσωρινήν στάθμευσιν των αυτών μονάδων· την στρατιωτικήν εκπαίδευσιν πάσης μορφής και την κατασκευήν πολεμικού υλικού. Η απαγόρευσις αυτή δεν αφορά το προσωπικόν εσωτερικής ασφαλείας περιορισμένου αριθμού, δια την εκπλήρωσιν καθηκόντων εσωτερικού χαρακτήρος και εφωδιασμένον με όπλα άτινα δύνανται να φέρονται και να χειρίζονται υφ' ενός ατόμου, ως και την αναγκαίουςαν στρατιωτικήν εκπαίδευσιν τοιούτου προσωπικού.

Από τα παραπάνω έγγραφα γίνεται φανερό η νομική αδυναμία της ελληνικής θέσης. Και εδώ δεν πρόκειται μόνο για το ενδιαφέρον των

σοβινιστών να παραμείνουν τα νησιά στρατιωτικοποιημένα, αλλά και για το ενδιαφέρον της ρώσικης υπερδύναμης να χωθεί πιο βαθιά στην Ελλάδα. Γιατί, αν γίνει αποδεκτή η τουρκική πρόταση, πώς θα πουλήσει η Ρωσία στη χώρα μας τους S-300; Πώς θα βάλει και επίσημα πόδι στη χώρα; Πώς θα κάνει τα μέτωπά της με τον ελληνικό σοβινισμό για τη σύμπτυξη του αντιτουρκικού μετώπου;

Εξάλλου, το ότι σοβινισμός και σοσιαλισμός είναι πολύ αδύνατοι στο ζήτημα αυτό φαίνεται κι από το ότι οι στρατιωτικές μονάδες στα Δωδεκάνησα, αλλά και στα άλλα νησιά του Αιγαίου, δε φέρουν ονόματα καθαρά στρατιωτικά, αλλά δυνάμεων εσωτερικής ασφάλειας: παλιότερα Χωροφυλακής -πλην της Ρόδου-, ΓΕΑ και τώρα Αστυνομίας, ακριβώς για να μη φαίνεται τυπικά η παραβίαση της Συνθήκης. Όσοι υπηρετούσαν στο στρατό πριν το δικαίωμα να φορούν όλων των μονάδων οι στρατιώτες πολιτικά ρούχα στις εξόδους τους, θα θυμούνται πως οι μόνοι που είχαν αυτό το δικαίωμα ήταν όσοι υπηρετούσαν σ' αυτά τα νησιά. Κι αυτό για να μη φαίνεται τι είδους μονάδες ήταν στην πραγματικότητα αυτές (ότι ήταν δηλαδή κανονικός στρατός και όχι μονάδες "εσωτερικής ασφαλείας").

ΝΕΕΣ ΠΙΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ πως η Βουλγαρία αντιστέκονταν στις πιέσεις του ρώσικου ιμπεριαλισμού για την συμμετοχή του, στη σύσκεψη των βαλκανικών χωρών που είτε είναι στο ΝΑΤΟ, είτε ζητούν την ένταξή τους σε αυτό.

Στην σύσκεψη αυτή που οργάνωσε η Βουλγαρία και που έγινε στη Σόφια δεν καλέστηκε τελικά ούτε συμμετείχε η Ρωσία και αυτό είναι μια αντιιμπεριαλιστική νίκη των βαλκανικών κρατών, που όλο και πιο πολύ βλέπουν σε αυτήν τον μεγάλο κοινό εχθρό τους.

Η στάση αυτή της Βουλγαρίας ξεσπίκωσε μια νέα επίθεση από την πλευρά του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Ο ρώσος υπουργός εξωτερικών Πριμακόφ, αρνήθηκε να συναντήσει την Βούλγαρο ομολογότου Μιχαίλοβα στην Γενική συνέλευση του ΟΗΕ, ενώ λίγες μέρες πριν ο υπουργός άμυνας της χώρας μας Τσοχατζόπουλος με επιστολή του προς τον αντίστοιχο του της Βουλγαρίας Ανάνιερ, ζητούσε την συμμετοχή της Ρωσίας και της Σερβίας. Στην επιστολή του ο Τσοχατζόπουλος ζητούσε από τον Ανάνιερ να επανεξετάσει την θέση του με βάση « την αρχή της πολυμερούς διαβαλκανικής συνεργασίας, χωρίς διαχωριστικές γραμμές και αποκλεισμούς που εγγυάται την εμπέδωση της κοινής ασφάλειας και σταθερότητας στην περιοχή. » (Ελεύτερος, 1 Οχτώβρη)

Οι πιο κάτω δηλώσεις του Βούλγαρου υπουργού άμυνας δείχνουν με τον καλύτερο τρόπο την απάντηση στην επιστολή Τσοχατζόπουλου, αλλά και ευρύτερα στην επίθεση του σοσιλιμπεριαλισμού. Είπε λοιπόν ο Ανάνιερ :

« Ακριβώς για τον λόγο αυτό πιστεύω ότι δεν έπρεπε να προσκληθούν στη Σόφια οι υπουργοί άμυνας της Ρωσίας και της Σερβίας,εφόσον γνωρίζουμε ποιά είναι η θέση της Μόσχας για την ευρω-ατλαντική ολοκλήρωση και τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ,όπως

γνωρίζουμε επίσης, ότι η Σερβία δέν συμμετέχει με κανένα τρόπο σε αυτές τις διαδικασίες. Επομένως η απουσία τους απο το φόρουμ μπορεί μόνο να συμβάλλει στην επιτυχή εργασία των υπουργών άμυνας.»

Μια τέτοια αντι-ρώσικη βαλκανική συνεργασία είναι σήμερα αντικειμενικά ένας βασικός παράγοντας ειρήνης όχι μόνο για την περιοχή αλλά ευρύτερα για όλη την ευρώπη. Σε αυτή την συνεργασία για μια ακόμα φορά η Ελλάδα, κάτω από την πολιτική κυριαρχία των ρωσοδουλων δυνάμεων μπαίνει σαν προσηχητής των θέσεων του σοσιαλιμπεριαλισμού, διασπώντας την Βαλκανική ενότητα.

Αυτή η πολιτική πρέπει να ανατραπεί από τον λαό μας. Σήμερα μέσα στην Βαλκανική διαμορφώνεται μια αισιόδοξη προοπτική, στο βαθμό που αδυνατίζει σημαντικά το στρατηγικό σχέδιο της Ρωσίας για την συγκρότηση της επιθετικής συμμαχίας, που είχε πάρει την θρησκευτική μορφή του λεγόμενου ορθόδοξου τόξου. Ήδη δυό βασικές « ορθόδοξες » χώρες σαν την Βουλγαρία και την Ρουμανία δίνουν την πάλη για την αποδεσμευσή τους από την Ρωσία Μαζί τους και η «ορθόδοξη» Δημοκρατία της Μακεδονίας. Κόντρα στους ρώσικους εκβιασμούς, ιδιαίτερα όσο αφορά την Βουλγαρία με το φυσικό αέριο, βρίσκουν ενότητα με την Τουρκία,πράγμα που ανησυχεί ιδιαίτερα τους ρώσους ιμπεριαλιστές.

Η χώρα μας αν θέλει να μνηνει πάνω στο έδαφος των πολιτισμένων ευρωπαϊκών χωρών, πάνω στο έδαφος της ειρήνης και της δημοκρατίας, πρέπει να στηρίξει και να στηριχθεί στην αντιρώσικη βαλκανική συνεργασία.

Ο άλλος δρόμος της υποταγής στον ρώσικο ιμπεριαλισμό μετατρέπει την χώρα μας σε ένα τραμπούκο των Βαλκανίων, την καταδικάζει στην υποτέλεια και στην υποανάπτυξη,την οδηγεί στον φασισμό και στον πόλεμο.

ΟΜΟΘΥΜΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΡΚΚ

συνέχεια από τη σελ. 1

«Υποπτο και κατασκευασμένο», χαρακτήρισε και ο Κωνσταντόπουλος το δημοσίευμα του Ομπσέρβερ, και πρόσθεσε ότι αποσκοπεί στην αποσταθεροποίηση.

Η αντιπροσωπεία Βαλκανικών Χωρών του "Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου του Κουρδιστάν (ERNK), η οποία υποστηρίζει το ΡΚΚ και έχει την πολιτική του διαμελισμού της Τουρκίας, με ανακοίνωση της τον χαρακτήρισε "παρανοϊκό". Το ERNK, μέσω της εκπροσώπου του Ροζελίν Λαζέρ, δήλωσε ότι ο Χαζάρ είχε εμφανιστεί στα γραφεία του χωρίς όμως να αναφέρει τίποτε για βόμβες. Η Λαζέρ, ωστόσο, είπε ότι γνώριζαν καλά την αδελφή του η οποία είναι πέντε χρόνια στο ΡΚΚ, κομάντο στα βουνά. Και χαρακτήρισαν τον πατέρα του "πατριώτη". Για τον ίδιο είπαν ότι είναι ένας απατεώνας με βεβαρημένο ποινικό μητρώο, το "μαύρο" πρόβατο της οικογένειας (τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας του είχαν άριστο πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων...).

Ανάμεσα στους θυμωμένους ήταν και ο γνωστός Βρετανός θεατρικός συγγραφέας Χάρολντ Πίντερ, ο οποίος εκτός από το συγγραφικό του ταλέντο είναι γνωστός και για τους αγώνες του υπέρ του ΡΚΚ.

Η *Ελευθεροτυπία* θύμωσε τόσο πολύ με όλα αυτά ώστε πήγε επί τόπου στην Τριάδα για να βρει τη "Μάρθα και το Δημήτρη", για τους οποίους ο Χαζάρ είπε ότι ήταν στελέχη της "17N" και μάλιστα πίστευε ότι η Δημήτρης ήταν αρχηγός της 17N. Εκεί ο δημοσιογράφος της *Ελευθεροτυπίας* βρήκε μία "απλή αγρότισσα 40 χρονών" που πράγματι ονομαζόταν Μάρθα, που δεν ήξερε τίποτα για το έγκλημα. Ενώ στη Δροσιά βρήκε αντί για γιάφκα ένα κέντρο που σέρβριε πεινιρί και κάνει την ίδια δουλειά εδώ και χρόνια. Γιατί ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος περίμενε να την υποδεχτεί ένας 17Νοεμβρίτης με μπαζούκας στο χέρι ή γιατί περίμενε να βρει όπλα να εκτίθενται στη βιτρίνα καταστημάτων, αυτό μόνο ο ίδιος μπορεί να μας το εξηγήσει. Βέβαια δεν μπορεί κανείς να ξέρει τίποτα για τέτοιες Μάρθες και Δημήτρηδες, τέλεια προκατειλημένος, αφού η Μάρθα δεν ήταν καθόλου μία "απλή αγρότισσα". Ζήτησε από τους δημοσιογράφους να της παραδώσουν το φιλμ όπως και έκαναν, ήρθε από την Πολωνία και τα χέρια της ήταν αρκετά ντελικάτα για να μπορεί να κάνει μαθήματα πιάνου (*Ελευθεροτυπία*, 1/10).

**Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΡΚΚ**
Την τελευταία φορά που ειχαμε ασχοληθεί με το ΡΚΚ ήταν μετά από τη φασιστική επίθεση του ενάντια στα γραφεία του ΤDKP (Ε-

παναστατικού Κομμουνιστικού Κόμματος Τουρκίας) στο στρατόπεδο των τούρκων και κούρδων πολιτικών προσφύγων στο Λαύριο και τον ξυλοδαρμό μελών του, και την επίθεση ενάντια στα γραφεία του PRK-Risgarî (Απελευθερωτικό Κόμμα Κουρδιστάν) το Νοέμβριο του 1996. Τότε είχε συγκροτηθεί η "Επιτροπή Αλληλεγγύης στον Τούρκικο και Κούρδικο Λαό" όπου συμμετείχαν διάφορα αριστερά σχήματα, που κατ'αγγειλε την επίθεση. Αποφασιστικά στήριξε τους κούρδους και τούρκους αγωνιστές η ΟΑΚΚΕ και μαζί με την Επιτροπή τους βοήθησε να πετάξουν τους τραμπουκούς του ΡΚΚ έξω από το Πολυτεχνείο, ενώ πραγματοποιήθηκε και πορεία διαμαρτυρίας στο Λαύριο.

Έχουμε γράψει πολλές φορές για το φασιστικό σοβινιστικό χαρακτήρα του ΡΚΚ που έχει εκδηλωθεί με εθνικές εκκαθαρίσεις στην Τουρκία, δηλαδή με δολοφονίες άοπλων τούρκων αγροτών, με δολοφονίες πολιτικών του αντιπάλων σε όλη την Ευρώπη, με δολοφονίες και βασανισμούς των ίδιων τους των μελών, όταν διαφωνούν. Εδώ θα περιοριστούμε να θυμίσουμε απόσπασμα από την προκήρυξη καταγγελίας του που υπόγραψαν το 1996, τούρκοι και κούρδοι αγωνιστές στην Ελλάδα: «Με τον εθνικισμό στον οποίο έχει καταρρακωθεί, το ΡΚΚ εδώ και πολύ καιρό έχει πάψει να αποτελεί ένα προοδευτικό κίνημα. Δεν είναι τίποτα άλλο από ένα σοβινιστικό κόμμα που καλλιεργεί τον αντιτουρκισμό και που βλέπει σαν εχθρό όχι τη φασιστική χούντα της Τουρκίας αλλά τον τούρκικο λαό στο σύνολο του. Γι' αυτό και στην Ελλάδα έχει συμμαχήσει με εθνικιστές και ακροδεξιές δυνάμεις π.χ. Αρδην, Παπαθεμελής, Ματαφιάς, παπαδαριό, ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ. Γι' αυτό και απολαμβάνει την ανοχή αν όχι την ανοιχτή υποστήριξη του ελληνικού κράτους».

Εμείς δεν μπορούμε να γνωρίζουμε την ακρίβεια ή την αλήθεια των συγκεκριμένων στοιχείων που έδωσε ο Χαζάρ. Μπορούμε όμως να τοποθετηθούμε πολιτικά πάνω σ' αυτά τα στοιχεία, πάνω στις αντιδράσεις και στην ίδια την πρωτοβουλία του Ομπσέρβερ. Πρέπει εδώ να διευκρινίσουμε ότι ο Ομπσέρβερ είναι μια εφημερίδα διεθνούς κύρους, και όχι μια τυχαία φυλλάδα. Εσκεμμένα δεν δίνεται έμφαση στο γεγονός ότι ο Ομπσέρβερ πέρα από διαβεβαιώσεις που είχε πάρει για το συγκεκριμένο άτομο σαν αξιόπιστη πηγή, είχε μια πολιτική θέση και με βάση αυτή τη θέση δημοσίευσε τη συγκεκριμένη συνέντευξη. Η συνέντευξη αυτή συνοδεύτηκε από δύο καθαρά πολιτικά άρθρα (τα οποία δε γράφτηκαν από Ινδούς) και τα οποία κατάγγειλαν την Ελλάδα για κάλυψη της τρομοκρατίας και συμμαχία με το ΡΚΚ.

Συγκεκριμένα σε ένα από αυτά τα δύο άρθρα αναφέρεται ότι: «Οι διαμάχες μεταξύ κρατών δεν έ-

χουν θέση στον κοινό αγώνα κατά της τρομοκρατίας. Αυτό είναι ένα μάθημα που κατ'εξοχήν πρέπει να το καταλάβουν στην Ελλάδα, όπου οι μυστικές υπηρεσίες που σπαράσσονται από έριδες μεταξύ αντιπάλων φατριών, φαίνεται να έχουν κάποια ευθύνη για το γεγονός ότι πολίτες εκτίθενται στην τρομοκρατία του ΡΚΚ. Η αντιζηλία με την Τουρκία φαίνεται να έχει πείσει ακραία στοιχεία των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών να υποστηρίζουν τους τρομοκράτες, στη βάση της αρχής ότι ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου» (*Ελευθεροτυπία*, 29/9). Και ακόμα ο Ομπσέρβερ υποστηρίζει ότι τα στοιχεία που φέρνει στην επιφάνεια προσφέρουν την πιο ολοκληρωμένη εικόνα της στενής συνεργασίας μεταξύ των διεθνών τρομοκρατικών ομάδων και οργανώσεων, καθώς και τα πιο αποκαλυπτικά στοιχεία για το «ότι μια χώρα μέλος του ΝΑΤΟ μπορεί να προσφέρει κρησφύγετο σε μαχητές μιας οργάνωσης που διεξάγουν πόλεμο εναντίον άλλης χώρας-μέλους του ΝΑΤΟ» (*ΕΛ. Τύπος*, 29/9). Αυτό ήταν το κεντρικό πολιτικό ζήτημα που έβαζε ο Ομπσέρβερ. Σ' αυτήν την πολιτική κατηγορία η Ελλάδα δεν απάντησε.

Οποιαδήποτε άλλη σοβαρή και αξιόπιστη πολιτικά χώρα, θα απαντούσε πρώτα στο πολιτικό ζήτημα χωρίς υστερίες και χωρίς να ανάγει ένα απλό δημοσίευμα εφημερίδας σε πολιτικό θέμα πρώτης γραμμής. Θα καταδίκαιε απερίφραστα την τρομοκρατία και θα δήλωνε ότι δε θα επέτρεπε ούτε θα επιτρέψει στρατόπεδα τρομοκρατών στο έδαφος της. Θα διευκρινίσει ότι δεν έχει καμία σχέση με τον τρομοκρατικό στρατό του ΡΚΚ τον οποίο καταδικάζει όπως έχουν κάνει όλες οι ευρωπαϊκές χώρες. Θα διαβεβαίωνε ότι θα ερευνούσε τα στοιχεία και αν υπήρχε λόγος επέμβασης, θα έκανε αυτή την επέμβαση σε συνεργασία και με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας.

Αντίθετα, όλοι οι "αντιπροσώποι του έθνους", έγιναν έξαλλοι. Γιατί αυτό το κράτος έχει στείλει αντιπροσωπεία του Εθνικού Κοινοβουλίου να συναντήσει τον αρχηγό του ΡΚΚ, Οτσαλάν, στο κρησφύγετο του. Γιατί αυτό το κράτος απευθύνει επίσημη πρόσκληση στον Οτσαλάν στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Γιατί αυτό το κράτος υποστήριζε πάντα εδώ και χρόνια στα πλαίσια της αντιτουρκικής σοβινιστικής πολιτικής του το διαμελιστικό αγώνα του ΡΚΚ.

Γιατί λοιπόν θυμώνει τώρα που αυτή η συμμαχία έρχεται στην επιφάνεια; Αν προσέξει κανείς καλύτερα τις αντιδράσεις του πολιτικού κόσμου, θα παρατηρήσει ότι όλοι γίνονται έξαλλοι περισσότερο γιατί ΡΚΚ και "17N" μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι και χαρακτηρίζονται τρομοκράτες και όπως χαρακτηριστικά λέει ο

Νικολάου σα γενικός εκπρόσωπος γιατί η διεθνής κοινότητα ζητά το λόγια από την Ελλάδα για την υποστήριξη του ΡΚΚ αντί να στρέφεται μόνο εναντίον της Τουρκίας που «ταξιδεύει με το εξπρές του μεσονυχτίου».

ΟΙ ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Επειδή ακριβώς υπάρχει και εκφράζεται αυτή η συμμαχία Ελλάδας-ΡΚΚ, ενάντια στην Τουρκία, δημιουργώντας ρήγμα στο ΝΑΤΟ, θύμωσε το μη ελεγχόμενο από τον Κλίντον Στέιτ Ντιπάρτμεντ, που εκφράστηκε μέσα από τον εκπρόσωπο του Τζέιμς Φόλι. Σε συνέντευξη Τύπου, ο Φόλι, όταν ερωτήθηκε για το δημοσίευμα του Ομπσέρβερ δήλωσε, αναφερόμενος στην ετήσια παγκόσμια έκθεση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για την τρομοκρατία ότι: «η Ελλάδα εξακολουθεί να ανέχεται την επίσημη παρουσία στην Αθήνα των γραφείων δύο τουρκικών τρομοκρατικών ομάδων, του ΡΚΚ και του ERNK πρώην *Dev Sol*, που ήταν υπεύθυνο για τη δολοφονία δύο Αμερικανών στην Τουρκία», και ακόμα ότι «αξιολογούμε το δημοσίευμα όπως και κάθε πληροφορία που λαμβάνουμε αυτής της φύσεως σοβαρά» (*Ελευθεροτυπία*, 2/10).

Όμως ο φιλορώσος Κλίντον δε θα μπορούσε να ανεχτεί αυτή τη "βάρβαρη επίθεση" σε Ελλάδα και ΡΚΚ, εφόσον μία τέτοια σκληρή στάση των Αμερικανών θα έβαζε σε δύσκολη θέση την Ελλάδα, το ΡΚΚ και τα ρώσικα συμφέροντα στην περιοχή. Ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου Μακ Κέρι δήλωσε λοιπόν ότι: «θεωρούμε την Ελλάδα ως ένα στενό σύμμαχο, μια χώρα με την οποία έχουμε εξαιρετικά θετικές σχέσεις» και ότι δεν υπάρχουν «υπόνοιες στην ετήσια έκθεση περί τρομοκρατίας, ότι η Ελλάδα υποστηρίζει την τρομοκρατία». Με αποτέλεσμα ο Φόλεϊ να αναδιπλωθεί και να δηλώσει με τη σειρά του ότι «η Ελλάδα δεν είναι χώρα που υποστηρίζει την τρομοκρατία» (*Ελευθεροτυπία*, 3/10). Ωστόσο ο Αμερικανός αξιωματούχος Γκρόσμαν, μεσολαβητής για τη συνάντηση Σημίτη-Γιλμάζ στην Κρήτη επανήλθε ύστερα από λίγες μέρες για να απαιτήσει από την Ελλάδα συνεργασία στην αντιμετώπιση αυτών «που θεωρούμε τρομοκράτες, όπως η Ντεβ Σολ, το ΡΚΚ, η 17N». Αυτή η δεύτερη πιο ήπια επίθεση μετά την επέμβαση του Λευκού Οίκου δείχνει πόσο έντονη είναι η αντίθεση που έχει ξεσηκώσει η αντιτουρκική ελληνική πολιτική στους κόλπους της αμερικανικής αστικής τάξης και του ΝΑΤΟ.

Εκείνο που μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα είναι ότι είναι αστείο ο ισχυρισμός περί τουρκικής προβοκάτσιας όταν ο ίδιος ο υπουργός Άμυνας Ισμέτ Σεζγκίν διέψευσε το μέρος δημοσιεύματος που αναφέρεται στα όπλα του ΡΚΚ, λέγοντας ότι «δε διαθέτει τέτοια όπλα. Εάν το ΡΚΚ διαθέτει τέτοια όπλα θα τα είχε

χρησιμοποιήσει» (*Ελευθεροτυπία*, 1/10). Αυτή η δήλωση επιδίωκε εκτόνωση της έντασης μπροστά στη συνάντηση της Κρήτης, χωρίς ταυτόχρονα να αναιρεί την ουσία του δημοσιεύματος. Φανερώνει όμως σαφώς μία πρόθεση της Τουρκίας να μην κάνει μεγάλη φασαρία γι' αυτό το δημοσίευμα.

17N ΚΑΙ ΡΚΚ

Η υπόθεση της συνεργασίας 17N τούρκικων τρομοκρατικών οργάνωσεων είναι παλιά και κακώς προκαλεί τέτοια "έκπληξη". Ήδη από το 1990 τουρκικές και ελληνικές αστυνομικές αρχές συνεργάζονταν προς αυτή την κατεύθυνση μετά την ανεύρεση από τους Τούρκους όπλων της 17N σε χέρια κούρδων τρομοκρατών το 1990. Οι ελληνικές αρχές επί Μητσοτάκη δέχτηκαν να ερευνήσουν το ενδεχόμενο σε συνεργασία με την Τουρκία. Το 1992 όμως η επάνοδος του ρώσου πράκτορα Παπανδρέου στην εξουσία σήμανε και τη διακοπή κάθε συνεργασίας (*Βήμα*, 5/10).

Ο Αλί Ταϊγκάν βοηθός υπουργού Δημόσιας Τάξης της Τουρκίας ζήτησε δύο πράγματα από την Ελλάδα σε σχέση με το δημοσίευμα του Ομπσέρβερ: Το ένα ήταν η διερεύνηση των στοιχείων και το δεύτερο η δήλωση ότι το ΡΚΚ είναι τρομοκρατική οργάνωση.

Η κυβέρνηση δήλωσε ότι έκανε έρευνα στην οποία δε βρέθηκε τίποτα. Όπως γράφει η *Ελευθεροτυπία*, η ιστορία της "φάρμας της Μάρθας" είναι γνωστή τουλάχιστον τρία χρόνια (λόγω της "τουρκικής προπαγάνδας"). Από την ηγεσία όμως της Αστυνομίας δεν έγινε γνωστό αν πράγματι Έλληνες αστυνομικοί έχουν ερευνήσει την περιοχή, ενώ όπως διαπίστωσε η *Ελευθεροτυπία* στη δική της έρευνα οι κάτοικοι του χωριού Τριάδα, δεν έχουν αντιληφθεί αστυνομική παρουσία.

Όσον αφορά τη δήλωση ότι το ΡΚΚ είναι τρομοκρατική οργάνωση ούτε την έκανε ποτέ η ελληνική κυβέρνηση, ούτε πρόκειται να την κάνει.

Όσο για μας δεν έχουμε κανένα λόγο να μην πιστεύουμε ότι ΡΚΚ και 17N συνεργάζονται, αφού μοιάζει σα δυο σταγόνες νερό η φιλορώσικη, αντιτουρκική και αντιευρωπαϊκή τους πολιτική. Το κοινό αφεντικό ενώνει με ακατάλυτους δεσμούς τους πράκτορες.

Καθήκον όλων των δημοκρατών είναι λοιπόν να καταγγείλουν την ανοχή του ελληνικού κράτους στους ανοιχτούς και γνωστούς φασίστες του ΡΚΚ και να απαιτήσουν την απέλαση τους από τη χώρα μας και την απαγόρευση της δράσης του στην Ελλάδα όχι επειδή το αξιώνουν, όταν το αξιώνουν, οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές αλλά επειδή αυτό είναι το δημοκρατικό και εθνικό συμφέρον του ελληνικού λαού. ΡΚΚ στην Ελλάδα, σημαίνει 17N και ένοπλοι ναζιστές στην Ελλάδα.

ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ ΟΙ 4 ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ

Ελευθερία στη Μακεδονική Γλώσσα

Στις 14 Οκτώβρη του '97 η πολιτική έκφραση της εθνικής μακεδονικής μειονότητας, "Ουράνιο Τόξο", οδηγείται σε δίκη γιατί τόλμησε στις 6 Σεπτέμβρη του 1995 να αναρτήσει πινακίδα στα γραφεία του στην οποία ήταν γραμμένα στην ελληνική και μακεδονική γλώσσα «ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ. Νομαρχιακή Επιτροπή ΦΛΩΡΙΝΑΣ».

Αποτελεί δημοκρατική απαίτηση να αθωωθούν τα στελέχη του "Ουράνιου Τόξου" Πέτρος Βασιλειάδης, Παύλος Βοσκόπουλος, Βασίλης Ρώμας και Κώστας Τασσόπουλος. Αυτοί οδηγούνται σε δίκη γιατί επέμειναν αταλάντευτα στον εθνικό χαρακτήρα της μακεδονικής μειονότητας και πιο ειδικά στο δικαίωμα της να μιλάει τη γλώσσα της. Απέναντι τους στήνονται σα μάρτυρες κατηγορίας όλα τα τοπικά στελέχη των πολιτικών κομμάτων (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ, ΠΟΛΑΝ) καθώς και οι σύλλογοι των παπάδων, δικηγόρων, επαγγελματιών, όλων δηλαδή των ευσεβών και εθνικόφρονων πολιτών που καθοδηγούνται απ' αυτά τα κόμματα! Ουσιαστικά αυτή η δίκη είναι η συνέχεια με πολιτικά μέσα πια, της τρομοκρατικής βίας που ασκήθηκε τη νύχτα της φωτιάς, όταν μία ομάδα από φασιστικά χτήνη κάτω από κρατική καθοδήγηση και με επικεφαλής το δήμαρχο της Φλώρινας, έκαψαν τα γραφεία του "Ουράνιου Τόξου", πριν από δύο χρόνια. Εκείνη η επίθεση είχε την πολιτική κάλυψη και των πέντε κομμάτων της αστικής τάξης. Τότε, το πιο ύπουλο κόμμα, το ψευτοΚΚΕ, προσπάθησε να διαφοροποιηθεί βγάζοντας μια ανακοίνωση καταδίκης της επίθεσης που όμως ήταν στην πραγματικότητα, ανακοίνωση υποστήριξης, αφού κατηγορούσε τους ηγέτες της μακεδονικής εθνικής μειονότητας για ανθρώπους των Αμερικάνων και χαρακτήριζε την πράξη τους να σηκώσουν τη δίγλωσση ταμπέλα προκλητική.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΒΙΑΣ-Η ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Θυμίζουμε τα γεγονότα. Στις 6 Σεπτέμβρη 1995 εγκαινιάζεται η επίσημη λειτουργία των γραφείων του "Ουράνιου Τόξου" και γίνεται η ανάρτηση της ταμπέλας. Το βράδυ γίνεται διάρρηξη από άγνωστους. Τα γραφεία είναι στον πρώτο όροφο, η ταμπέλα στο μπαλκόνι. Εξαφανίζονται την ταμπέλα χωρίς να έχουν πειράξει τίποτα άλλο. Την άλλη μέρα, η ταμπέλα αντικαθίσταται από τα μέλη του "Ουράνιου Τόξου" με καινούρια από χαρτόνι που γράφει τα ίδια. Τις επόμενες μέρες, η εισαγγελέας Φλώρινας καλεί τον πολιτικό κόσμο να πάρει θέση για να κατέβει η ταμπέλα γιατί αποτελεί πρόκληση πολιτών σε διχόνοια. Δημιουργείται το πολιτικό κλίμα της επίθεσης ενώ *Αδέσμευτος Τύπος και Ελεύθερος Τύπος* οργιάζουν με τα δημοσιεύματα τους. Την Τετάρτη

13 Σεπτέμβρη 1995, η εισαγγελέας εκδίδει απόφαση να κατέβει η ταμπέλα με το σκεπτικό της πρόκλησης και στέλνει γι' αυτό την αστυνομία. Δεν επιτράπηκε η είσοδος των αστυνομικών στα γραφεία, μια που όπως έλεγαν στους Μακεδόνες που βρίσκονταν εκεί: «Έχουμε χαρτί αλλά δε σας το δείχνουμε». Οι αστυνομικοί τότε έφεραν πυροσβεστικό όχημα και κατέβασαν την ταμπέλα απ' το μπαλκόνι.

Αργότερα τα μέλη του "Ουράνιου Τόξου" ανάρτησαν πάλι την ταμπέλα από χαρτόνι. Στο χώρο των γραφείων βρίσκονται 20 με 25 μέλη του "Ουράνιου Τόξου". Κατά τα μεσάνυχτα φτάνουν κάτω απ' τα γραφεία ο δήμαρχος Στύλος (Ν.Δ.) με ομάδα υπαλλήλων του δήμου με φορτηγά και γκρέιντερ να κατεβάσουν την ταμπέλα. Έχουν τοποθετήσει και πινακίδες-σήματα «Εκτελούνται δημοτικά έργα» σε όλους τους γύρω δρόμους για να είναι ανενόχλητοι. Το συνεργείο του δήμαρχου μένει εκεί μέχρι που έρχονται οι τραμπούκοι κατά τις 2 τα μεσάνυχτα. Έρχονται 30-40 ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" και του "Στόχου". Για λίγη ώρα συνυπάρχουν και οι δυο ομάδες. Ανάμεσα τους, μόνο τρεις - τέσσερις είναι Φλωρινιώτες. Οι υπόλοιποι έχουν μεταφερθεί από άλλες περιοχές: Πτολεμαίδα, Λάρισα, Θεσσαλονίκη ίσως και Αθήνα. Παρών στο απέναντι πεζοδρόμιο και ο δημοσιογράφος ανταποκριτής του *Ελ. Τύπου* Τηλέμαχος Κόκκος, ο οποίος φωτογραφίζει σε όλη τη διάρκεια της επιδρομής (το φωτογραφικό υλικό του μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τη Δικαιοσύνη).

Οι τραμπούκοι αρχίζουν να βρίζουν ("παλιοβούλγαροι-Σκοπιανοί-προδότες"), τραγουδούν το "Μακεδονία ξακουστή" και πετάνε πέτρες στα γραφεία του "Ουράνιου Τόξου". Σπάνε τα τζάμια. Καμιά εικοσαριά μπουκάρουν από τις σκάλες (μέσα στα γραφεία έχουν μείνει 7 άτομα). Σπάνε την πόρτα ορμάνε μέσα και πετάνε στο δρόμο: την πόρτα, τις καρέκλες, τις μοκέτες, έντυπα, τεύχη της ΖΟΡΑ. Όλα αυτά στη μέση του δρόμου τα περιχύνουν με πετρέλαιο και βάζουν φωτιά.

Όλο αυτό το διάστημα η αστυνομία επιτηρεί. Το περιπολικό και τα Ι.Χ. της ασφαλείας περιφέρονται, περνώντας από εκεί κάθε 3 λεπτά. Κάποια στιγμή το περιπολικό σταμάτησε και τους είπαν να αφήσουν ένα διάδρομο για την κυκλοφορία. Στο μεταξύ από διάφορα σημεία της πόλης γίνονται τηλεφώνια στην αστυνομία για να επέμβει, αλλά η απάντηση είναι πάντα η ίδια: «Δεν υπάρχει κανείς εδώ».

Η φωτιά σηκώθηκε ψηλά, πλησίαζε τα σύρματα του ηλεκτρικού και η ΔΕΗ έκλεισε το ρεύμα. Έσβησαν τα φώτα. Μετά από μια ώρα περίπου ήρθε η πυροσβεστική. Οι τραμπούκοι έπιασαν τα γύρω πεζοδρόμια και οι πυροσβέστες

έκαναν μια ώρα να σβήσουν τη φωτιά. Οι επιδρομείς, παρουσία της αστυνομίας, ξανάναψαν τη φωτιά, την οποία οι πυροσβέστες έσβησαν πάλι. Στον τόπο της φωτιάς είχε ανοίξει ένας λάκκος μεγάλης διαμέτρου, είχε λιώσει πετρέλαιο που είχαν ρίξει. Γύρω στις 5.30 με 6.00 το πρωί, οι επιδρομείς άρχισαν να αποχωρούν. Πολλοί με τα αυτοκίνητα της αστυνομίας. Για συλλήψεις ούτε λόγος.

Επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης ήταν ο διοικητής της ασφάλειας Δημανόπουλος, μακεδόνας ντόπιος από τους Ψαράδες της Πρέσπας. Κατ' εντολή του Δημανόπουλου πιθανόν οι επιδρομείς δεν πείραξαν κανένα άτομο του "Ουράνιου Τόξου". Ο τοπικός τύπος και το ραδιόφωνο δεν ανέφεραν τίποτα για τα γεγονότα.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Σήμερα έχουν περάσει δύο χρόνια και το κλίμα στη Φλώρινα και στη χώρα δεν είναι το ίδιο. Οι σοβινιστές έχουν χάσει ακόμα περισσότερες θέσεις στο μακεδονικό. Οι οικονομικές σχέσεις της χώρας με τη Δημ. της Μακεδονίας προχωράνε διαρκώς και όλο το εξωτερικό μέτωπο του εθνικισμού και των ρωσόφιλων είναι στραμμένο ενάντια στην Τουρκία. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες έχει περάσει στη μεγάλη μάζα τουλάχιστον ο αναπόφευκτος της χρήσης του όρου Μακεδονία ενώ και η ύπαρξη της μακεδονικής εθνικής μειονότητας αρχίζει κατ' αρχήν στους δημοκρατικούς κύκλους να γίνεται αναντίρρητη.

Από την άλλη μεριά και το Ο. Τόξο έχει προχωρήσει από τότε πολιτικά. Το εκλογικό του μέτωπο με ένα ελληνικό κόμμα, την ΟΑΚΚΕ και με θέσεις πολύ ευρύτερες από το ίδιο το μακεδονικό, σηματοδοτεί το άνοιγμα του στην κεντρική πολιτική σκηνή, ενώ βαθαίνει στη συνέχεια και η δημοκρατική, διεθνιστική και ευρωπαϊκή του πλατφόρμα μέσα από τη Συνδιάσκεψή του. Το "Ουράνιο Τόξο" δεν μπορεί πια να παρακαμφθεί όταν μπαίνουν τα εθνομειονοτικά ζητήματα και ακόμα περισσότερο δεν μπορεί να πολεμηθεί από τους ψευτοαριστερούς εργολάβους των μειονοτήτων. Ήδη ο ΣΥΝ αντιμετωπίζει εσωτερικά προβλήματα όταν προσπαθεί να απομονώσει το Ο.Τ στην εκδήλωση της Φλώρινας την άνοιξη αποσύροντας από αυτή ταυτόχρονα το Δίκτυο και το ΥΡΕ.

ΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΣΥΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

Μπροστά σε τούτην εδώ τη δίκη ο ΣΥΝ προσπαθεί να πάρει τα πράγματα στα χέρια του και να συνδεθεί κάπως με τους Μακεδόνες. Βγάζει λοιπόν ανακοίνωση συμπαραστάσης στο Ο.Τ (δίχως βέβαια να πει λέξη για Μακεδόνες και μακεδονική γλώσσα), ενώ την ίδια ώρα τα τοπικά του στε-

λέχη είναι δηλωμένα για μάρτυρες κατηγορίας στη δίκη. Ταυτόχρονα το Δίκτυο μιλάει για πρώτη φορά για μακεδονική εθνική μειονότητα σε τοποθέτησή του σε συνέντευξη τύπου στην ΕΣΗΕΑ στις 10 του Οκτώβρη. Αυτή τη συνέντευξη τη διοργανώνει επίσημα το Παρατηρητήριο του Ελσίνκι σε όχι ανοιχτή αλλά ουσιαστική συνεργασία με τον ΣΥΝ και όλα τα σχήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ηγεμονεύονται από τον ΣΥΝ. (Από αυτά τα σχήματα κανένα δεν είχε πάει στην εκδήλωση της Φλώρινας). Σε αυτή τη συνέντευξη τύπου το Ο.Τ με εκπρόσωπό του τον Π. Βοσκόπουλο παρουσιάζει τις διαστάσεις της δίκης και την ίδια την δημοκρατική και ευρωπαϊκή φυσιογνωμία του Ο.Τ.

Αυτή η στροφή του ΣΥΝ και του Δίκτυου δείχνει ότι η άρχουσα τάξη δεν μπορεί να αγνοεί ούτε την μακεδονική εθνική μειονότητα, ούτε να μεταχειρίζεται βάνουσα το Ο.Τ. Της είναι μάλιστα ιδιαίτερα δύσκολο να ασκεί βία στις μειονότητες στην Ελλάδα την ώρα που θέλει να απομονώσει την Τουρκία από την Ευρώπη ασκώντας της πίεση στο ζήτημα των δικαιωμάτων του Κούρδων.

Οι παραπάνω παρατηρήσεις μας και τα γεγονότα σημαίνουν ότι οι ηγεμονικές μερίδες της άρχουσας τάξης έχουν πάρει απόφαση για νέους χειρισμούς του μειονοτικού. Μπορούμε λοιπόν να υποθέσουμε ότι στη δίκη του Ο.Τ στις 14 Οκτώβρη θα επιδιώξουν περισσότερο να δώσουν τη λύση της παραγραφής μέσω αναβολών. Γιατί μια αθώωση θα εξαργιώσει τους σοβινιστές της Φλώρινας, ενώ μια καταδίκη θα εξαργιώσει την Ευρώπη. Ήδη θα κοστίζει πολύ

στους σοβινιστές το γεγονός ότι αυτή τη φορά υπέρ του Ο.Τ έχουν εκδηλωθεί όλα τα τμήματα της Διεθνούς Ομοσπονδίας του Ελσίνκι καθώς και η Διεθνής Αμνηστία με γράμμα προσωπικά στον Σημίτη.

Αυτός είναι ο βασικός λόγος που τώρα το μακρύ χέρι της άρχουσας τάξης και πιο ειδικά του σοσιαλμπεριαλισμού μέσα στο δημοκρατικό κίνημα, ο ΣΥΝ, προσπαθεί να "αγκαλιάσει" ύπουλα τους Μακεδόνες Στόχος του η αλλαγή της γραμμής τους και η απομάκρυνσή τους από τα συνεπή δημοκρατικά τους μέτωπα.

Αυτό το διπλοπρόσωπο χαρακτήρα του ΣΥΝ κατάγγειλε η ΟΑΚΚΕ στη συνέντευξη τύπου που προαναφέραμε όταν τόνισε ότι η ανακοίνωση τύπου του ΣΥΝ εσκεμμένα αναφέρθηκε στο Ο.Τ και όχι στους Μακεδόνες και ότι επίτηδες ο ΣΥΝ κρατάει αντιφατική πολιτική απέναντί τους, τη μια εμφανιζόμενος σαν διώκτης και την άλλη σαν υπερασπιστής.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί όλους τους φίλους και τις επιρροές της να σταθούν στο πλευρό των δικαζόμενων εθνικά μακεδόνων, στελεχών του Ο.Τ να απαιτήσουν την αθώωσή τους και να υποστηρίξουν με δύναμη το δικαίωμα να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους, που πρέπει να επισημοποιηθεί. Η μόνη δίκη που επιβάλλεται να γίνει στη Φλώρινα και οι μόνοι κατηγορούμενοι που πρέπει να καταδικαστούν είναι οι τραμπούκοι που διέπραξαν τους βανδαλισμούς σε βάρος των γραφείων του Ο.Τ και εκείνοι που τους καθοδήγησαν και τους υποστήριξαν στα κόμματα και τα συνδικάτα.

Αυτή είναι η μόνη δίκη που ταιριάζει σε μια δημοκρατική χώρα.

ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Η Ρωσία θέλησε να απομονώσει πολιτικά την Τσετσενία ανακοινώνοντας ότι θα προσφύγει στο Συμβούλιο της Ευρώπης με αφορμή τη δημόσια εκτέλεση των δύο ποινικών κρατουμένων. Χαρακτήρισε μάλιστα αυτή την πραχτική του τσετσένικου κράτους σα βάρβαρη και παράνομη. Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας για το αβυσσαλέο θράσος του ρωσικού ιμπεριαλισμού να παραστήσει τον προστάτη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τη στιγμή που σα μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης (απ' το Φλεβάρη του 1996) παραβιάζοντας κάθε καταστατική του διακήρυξη συνέχιζε κρυφά τις εκτελέσεις.

Όταν ξέσπασε το σκάνδαλο

και φανερώθηκε η αλήθεια το Σεπτέμβρη του 1996 απ' το ρώσο πρόεδρο της απονομής χάριτος, μόνο τότε η Ρωσία υποχρεώθηκε να σταματήσει τις εκτελέσεις. Χωρίς να καταργήσει τη θανατική ποινή, νομικά η Μόσχα βρήκε τη μέθοδο της κατάρτησης με το να δίνει ο Γέλτσιν χάρη σε όλους τους υπό εκτέλεση κρατουμένους. Ωστόσο των 35% των φυλακισμένων αρνείται να ζητήσει χάρη και πολλοί απ' αυτούς ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΖΗΤΩΝΤΑΣ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥΣ Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ μην αντέχο-

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, μετά την ίδρυση της τον Ιούνιο του '97, προχώρησε στην έκδοση προκήρυξης με τις θέσεις της και το μοίρασμα της στις 23 και 28 του Σεπτεμβρίου.

Στις 23 του Σεπτεμβρίου η Πρωτοβουλία ανέβηκε στο Λυκαβητό όπου γινόταν συναυλία στα πλαίσια του ευρωπαϊκού έτους ενάντια στο ρατσισμό. Ο κόσμος που ερχόταν για τη συναυλία ήταν στη συντριπτική πλειοψηφία νεολαίοι. Άνθρωποι, δηλαδή, που έχουν την ευκαιρία να γνωρίζουν από πρώτο χέρι την τρομοκρατική δράση των ναζιστών και τον αντιδραστικό χαρακτήρα της Χρυσής Αυγής, μια και η ιδιαίτερη δράση των χιτλερικών βρίσκεται σήμερα μέσα στα σχολεία. Έτσι, η προκήρυξη της Πρωτοβουλίας βρήκε μια εξαιρετικά θετική ανταπόκριση και δημιουργήθηκε μεγάλη αίσθηση με το μοίρασμα της. Αλλά και μεγαλύτεροι άνθρωποι σε ηλικία εκδήλωσαν το ενδιαφέρον τους και τη συμπάρασταση τους. Αυτή η στάση συνολικά του κόσμου απόδειξε πόσο βαθύ δημοκρατικό ζήτημα είναι η νόμιμη λειτουργία και δράση των ναζιστών στη χώρα μας απ' όλες τις χώρες της Ευρώπης και πόσο πολύ απασχολεί το λαό. Ήταν ακριβώς αυτή η ανταπόκριση του κόσμου και η προπαγάνδα της Πρωτοβουλίας που προκάλεσε μια βρώμικη επίθεση του Ν. Γ. Μιχαλολιάκου της "Χρυσής Αυγής" από την εβδομαδιαία της τηλεοπτική εκπομπή «Όσοι Ζωντανό» στο κανάλι Τηλετώρα. Ο αρχηγός των ναζιστών με απέραντο θράσος και θορυβημένος κατηγορήσε την Αντιναζιστική Πρωτοβουλία σαν όργανο του κράτους!

Δημοσιεύουμε παρακάτω ολό-

κληρη την αναφορά του στην Πρωτοβουλία στις 26 Σεπτεμβρίου:

«...Θα ήθελα τώρα αγαπητοί τηλεθεατές να σας θίξω ένα άλλο ζήτημα. Όπως γνωρίζετε όλοι γίνεται κάποιες συναυλίες τις οποίες χρηματοδοτεί το ελληνικό κράτος -έχω εδώ κάπου ένα φυλλάδιο- οι λεγόμενες αντιρατσιστικές συναυλίες. Σε μία απ' αυτές τις συναυλίες, η οποία έγινε πρόσφατα, μοιράζανε αυτοεδώτο φυλλάδιο με τον τίτλο: «ΣΥΣΠΕΙΡΩΘΕΙΤΕ-ΔΥΝΑΜΩΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ». Και με χρήματα του ελληνικού κράτους χρηματοδοτεί αυτά τα πράγματα, κάποιιο κύριοι έλεγαν, έκαναν συγκεκριμένη αναφορά στη "Χρυσή Αυγή" και έλεγαν ότι μάλιστα για να σας δώσω να καταλάβετε πως ακριβώς εκινείτο το πνεύμα αυτών των ανθρώπων, γράφουν: (Διαβάζει) «Ειδικά σε ότι αφορά την Τουρκία, πρέπει να ανατραπεί η καλλιέργημένη αντίληψη περί "προαιώνιου εχθρού" και να προωθηθεί η θέση ότι οι διαφορές μας με αυτή τη χώρα μπορούν και πρέπει να λυθούν ειρηνικά».

Τ' ακούτε αγαπητοί τηλεθεατές; Αυτά τα πράγματα μοιράζονταν με έξοδα των ελλήνων φορολογούμενων και βγαίνει ο υπουργός εξωτερικών της χώρας μας και μας λέει ότι δε συνομιλεί με ληστές, βιαστές και δολοφόνους.

«Ταυτόχρονα, προς όφελος και των δύο λαών, πρέπει να καταδικαστεί η σημερινή πολιτική των συμμαχιών της χώρας μας με τους χειρότερους φασισμούς στα Βαλκάνια».

Σε άλλο σημείο αυτού του φυλλάδιου: (Διαβάζει) «Αποτελεί πολιτικό σκάνδαλο πρώτου μεγέθους και πρωτοφανή πρόκληση σε βά-

ρος των δημοκρατικών κατακτήσεων όχι μόνο του ελληνικού λαού αλλά όλων των ευρωπαϊκών λαών, το γεγονός ότι μόνο στη χώρα μας ανάμεσα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτρέπεται η νόμιμη λειτουργία μιας ανοιχτής χιτλερικής οργάνωσης όπως είναι η "Χρυσή Αυγή". Και τα λοιπά, και τα λοιπά.

Συκοφαντίες, λάσπη, ένας εμετός στην κυριολεξία με αφορμή κάποιες συναυλίες δήθεν αντιρατσιστικές και μέσα στα φυλλάδια τα οποία τυπώνονται με έξοδα του ελληνικού κράτους να υβρίζεται ένας νόμιμος πολιτικός φορέας, κάποιιο άνθρωποι που τουλάχιστον έχουν την τιμή να είναι περήφανοι να λένε ότι είναι Έλληνες και να είναι αποφασισμένοι να υπερασπιστούν με τα όπλα αν χρειαστεί, και τους καλέσει η πατρίδα τα σύνορα αυτής της χώρας και δεν είναι υποψήφιοι λιποτάκτες και ριψάσπιδες».

Να λοιπόν το κράτος που κατατρέχει τους ναζιστές. Ποιό κράτος; Εκείνο το κράτος που τους εξασφαλίζει τη νομιμότητα και την προστασία του, που οι υπουργοί του τους καλούν στη διακομματική επιτροπή για τις εκλογές με τη συγκατάθεση όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων και που τέλος με την ίδια γενική συγκατάθεση τους επιτρέπει να μιλούν στην τηλεόραση, ενώ ένα κανάλι τους δίνει άπλετο χρόνο κάθε βδομάδα.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία επανέλαβε με μεγάλη επιτυχία το μοίρασμα της ίδιας προκήρυξης στη γιορτή του Συνασπισμού. Θα συνεχίσει αποφασιστικά την προσπάθεια της όσο το δυνατόν μεγαλύτερης αντιναζιστικής συσπειρώσεως.

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΚΑΙ ΕΙ ΣΤΕΚΙ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου το μεσημέρι, μια ομάδα ναζιστών της "Χρυσής Αυγής" εισέβαλε στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι "Ανω-Κάτω Πατησίων". Οι χιτλερικοί έσκισαν έντυπα, έσπασαν έπιπλα και γέμισαν τους τοίχους με αγκυλωτούς σταυρούς, το σήμα της "Λευκής δύναμης" (white power) και συνθήματα "ΕΛΛΑΣ". Πριν φύγουν περιέλουσαν το χώρο με βενζίνη και έβαλαν φωτιά. Τρία πυροσβεστικά ειδοποιημένα απ' τους γείτονες έφτασαν λίγο μετά κι έσβησαν τη φωτιά. Το στέκι καταστράφηκε σχεδόν ολόκληρο εκτός απ' τους τοίχους, ενώ έπεσε και η οροφή.

Αντιπροσωπεία της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας επισκέφτηκε το στέκι των αναρ-

χικών και μίλησε με μέλη τους. Σύμφωνα με όσα μας είπαν, η επίθεση ήταν καλά οργανωμένη κι έγινε σε μια ώρα που το στέκι ήταν άδειο. Όπως είπαν, γύρω στους 10 με 15 ναζιστές από 15 έως 18 ετών έφτασαν στη γειτονιά γύρω στις δύο το μεσημέρι. Έξι-εφτά απ' αυτούς πήδηξαν τη μικρή μάντρα του σπιτιού και οι υπόλοιποι φύλαγαν τσίλιες στα γύρω στενά. Ένας φίλος των αναρχικών που έτυχε να περνάει απ' έξω δεν κατάλαβε αρχικά ποιοι ήταν γιατί όλοι είχαν μακριά μαλλιά και φαίνονταν σύμφωνα με τα λόγια των ίδιων των αναρχικών "μοϊκανοί". Όταν κατάλαβε τι γινόταν οι ναζί τον έριξαν κάτω απ' το μηχανάκι κι έφυγαν.

Πρόκειται ουσιαστικά για μι-

α κλιμάκωση της βίας των ναζί και για μια νέα ποιότητα. Μετά από το γεγονός, σύμφωνα με την αναρχική εφημερίδα Άλφα, 4/10, οι προκλήσεις των ναζί συνεχίζονται: Ενέδρες σε αναρχικούς, αναγραφή ναζιστικών συνθημάτων, τηλεφωνικές απειλές.

Έτσι το στέκι αποφάσισε να διοργανώσει πορεία διαμαρτυρίας ενάντια στον εμπρησμό, στις 4 Οκτώβρη. Κυκλοφόρησαν αφίσσα και προκήρυξη.

Φαίνεται ότι αυτό το χτύπημα των ναζί ανησύχησε αρκετά τον αναρχισμό και σωστά, που για πρώτη φορά δίνει μια τέτοια πολιτική απάντηση. Δεν είναι τυχαίο που το Άλφα το είχε σαν πρωτοσέλιδο θέμα του.

ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 9

ντας τις βασανιστικές συνθήκες κράτησης (Monde 14-15 Σεπτεμβρίου).

Η Ρωσία σήκωσε μια πέτρα για να την εκτοξεύσει ενάντια στην Τσετσενία με αποτέλεσμα αυτή η πέτρα να πέσει στα ίδια της τα πόδια. Γιατί οι αποκαλύψεις για την κόλαση στις ρώσικες φυλακές άρχισαν γρήγορα να έρχονται στην επιφάνεια γελοιοποιώντας το ρώσικο σοσιαλφασισμό.

Πρόσφατα ο ανταποκριτής της αγγλικής εφημερίδας The Sunday Times Μαρκ Φραντσέτι επισκέφτηκε μια από τις ειδικές φυλακές στη Ρωσία για φυματικούς. Ήταν ο πρώτος δυτικός δημοσιογράφος που έφτασε στη φυλακή των καταδικασμένων ασθενών και περιγράφει πως μια ποινή φυλάκισης εκεί αποτελεί σίγουρο εισιτήριο για το θάνατο.

«Σε μια τέτοια φυλακή στο ακρινό ρώσικο χωριό Βαρναβίνο είχε μεταφερθεί και ο 21χρονος Σάσα Ζάϊτσεβ, που είχε καταδικαστεί για μικροκλοπές, αλλά είχε προσβληθεί από φυματίωση. Μόλις έφτασε στην "Ποινική Αποικία αρ. 10" στο Βαρναβίνο τον περασμένο Απρίλιο, ο Ζάϊτσεβ γνώριζε ότι δε θα έβγαине ζωντανός από εκεί. Γιατί αυτή ήταν η γνωστή μοίρα χιλιάδων άλλων φυματικών φυλακισμένων που είχαν αποσταλεί εκεί. Μέσα σε δυο μήνες ο Ζάϊτσεβ είχε μετατραπεί σε σκελετό και σύντομα ένας ξύλινος σταυρός σε παραμελημένο νεκροταφείο του χωριού έδειχνε την τελευταία τύχη του νεαρού.

Ακόμη και η "αρχίατρος" της φυλακής Μαρίνα Μπουρκούν ήταν απολογητική για τον Ζάϊτσεβ: "Χρειαζόταν ειδική θεραπεία", είπε, αλλά δε διαθέταμε ούτε γιατρό που να τον έβλεπε κάθε μέρα. Και οι γονείς του είναι τόσο φτωχοί που δεν μπορούσαν να έλθουν για να ζητήσουν τη σορό του. Τον ντύσαμε με καινούρια ρούχα που βρήκαμε και τον θάψαμε».

Η έλλειψη γιατρών και θεραπευτικών μέσων, όπως δηλώνει η "αρχίατρος" της φυλακής, δεν οφείλεται στην κακή οικονομική κατάσταση της Ρωσίας, μα στο ότι οι φυλακισμένοι θεωρούνται ανθρώπινα σκουπίδια χωρίς καμιά χρησιμότητα για τη Μεγάλη Ρωσία που ρίχνει όλο τον πλούτο της στην πολεμική βιομηχανία και την κατασκευή υπερσύγχρονων όπλων. Το Βαρναβίνο άλλωστε είναι μόνο μια από τις 45 παρόμοιες φυλακές για ασθενείς. Συνολικά 50.000 άντρες αφήνονται να σαπίσουν σε συνθήκες σαν αυτές που οδήγησαν τον Ζάϊτσεβ

στον τάφο. Στη φυλακή "αρ. 10" ο θάνατος ενός φυλακισμένου αποτελεί συνηθισμένο γεγονός που δεν εκπλήσσει κανένα. Τον καιρό της Σοβιετικής Ένωσης ο αριθμός των θανάτων στη φυλακή ήταν οκτώ κάθε χρόνο κατά μέσο όρο. Αν εξαιρέσει βέβαια κανείς τις εκτελέσεις και τα ψυχιατρεία όπου κλείνονταν οι πολιτικοί κρατούμενοι. Από τότε οι θάνατοι αυξήθηκαν εφόσον αυξήθηκε και ο αριθμός των φυλακισμένων. Ο Ζάϊτσεβ ήταν ένας από τους 150 που πέθαναν στη φυλακή τους τελευταίους εννιά μήνες. Μ' αυτό το ρυθμό 280 άντρες ή ένας στους επτά φυλακισμένους δε θα ζει του χρόνου.

Η φυλακή του Βαρναβίνο χτίστηκε το 1934 και βρίσκεται αποκομμένη απ' τον έξω κόσμο, κρυμμένη από μια μεγάλη δάση, 640 χλμ. νοτιοανατολικά της ρώσικης πρωτεύουσας.

«Ενώ η φυλακή αυτή είχε σχεδιαστεί για 1.000 τρόφιμους το πολύ, σήμερα φιλοξενεί 2.040 και όλοι τους πάσχουν από φυματίωση. Μέσα στους τοίχους της φυλακής στοιβάσσονται σκελετωμένα άτομα με ξυρισμένα κεφάλια και βαθουλωμένα μάτια.

Οι φυλακισμένοι βγαίνουν από τα κελιά τους μόνο για να φάνε. Κυκλοφορούν με τις σχισμένες στολές και τις παντόφλες στη λασπωμένη αυλή της φυλακής για να πάρουν τη νεροουλή σούπα σε χαλασμένα τενεκεδένια πιάτα. Το ψωμί μοιράζεται από κάρα που σέρνονται με άλογα. Οι φυλακισμένοι πλένονται μόνο μια φορά την εβδομάδα. Οι περισσότεροι δε βλέπουν μέλη των οικογενειών τους πάνω από μια φορά το χρόνο».

Η "έκρηξη" της φυματίωσης στη Ρωσία προκλήθηκε από τη μεγάλη φτώχεια, την έλλειψη στέγης και τον αλκοολισμό. Πέρσι υπήρξαν περισσότερες από 100.000 νέες περιπτώσεις ή 80% περισσότερες από το 1991. Υπολογίζεται πως όταν φυλακιστεί ένας Ρώσος διατρέχει 40 φορές περισσότερο κίνδυνο να πάθει φυματίωση απ' ότι εκτός φυλακής.

Υποτίθεται, μάλιστα, ότι οι ειδικές φυλακές για φυματικούς ιδρύθηκαν για να αποτραπεί η εξάπλωση της ασθένειας.

Την πραγματικότητα ωστόσο περιγράφει πολύ καλύτερα και με κυνισμό, ο διευθυντής της "Ποινικής Αποικίας αρ. 10" Βλαντιμίρ Χρένοφ που παραδέχεται ότι ο εγκλεισμός ενός φυλακισμένου εκεί «πρόκειται για την τελευταία στάση πριν από το υπερπέραν».

(Τα στοιχεία προέρχονται από αναδημοσίευση στο Βήμα της Κυριακής, 5 Οκτώβρη).

